

Den Europæiske Unions Tidende

L 74

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

14. marts 2014

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde 1
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 241/2014 af 7. januar 2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter ⁽¹⁾ 8
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 242/2014 af 7. marts 2014 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Lammefjordskartofler (BGB)) 27
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 243/2014 af 7. marts 2014 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (BGB)) 29
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 244/2014 af 7. marts 2014 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Strachitunt (BOB)) 31
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2014 af 13. marts 2014 om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart ⁽¹⁾ 33

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens forordning (EU) nr. 246/2014 af 13. marts 2014 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 for så vidt angår fjernelse af visse aromastoffer fra EU-listen ⁽¹⁾	58
---	----

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 247/2014 af 13. marts 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	61
---	----

AFGØRELSER

2014/134/EU:

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 12. marts 2014 om visse beskyttelsesforanstaltninger over for afrikansk svinepest i Polen (meddelt under nummer C(2014) 1657) ⁽¹⁾	63
---	----

HENSTILLINGER

2014/135/EU:

★ Kommissionens henstilling af 12. marts 2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens ⁽¹⁾	65
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 240/2014

af 7. januar 2014

om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (3) De valgte partnere bør være de mest repræsentative for de relevante interessenter. Udvælgelsesprocedurerne bør være gennemsigtige og tage hensyn til de forskellige institutionelle og retlige rammer i medlemsstaterne og deres nationale og regionale kompetencer.
- (4) Partnerne bør omfatte offentlige myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, lokalsamfundsbase og frivillige organisationer, der i væsentligt omfang kan påvirke eller blive væsentligt berørt af gennemførelsen af partnerskabsaftalen og programmerne. Der bør især fokuseres på at inddrage grupper, som kan blive påvirket af programmerne, men som har svært ved at påvirke dem, især de mest sårbare og marginaliserede grupper, som har størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse, især handicappede, indvandrere og romaer.
- (5) Ved udvælgelsen af partnere er det nødvendigt at tage hensyn til forskellene mellem partnerskabsaftaler og programmer. Partnerskabsaftaler dækker alle de ESI-fonde, der yder støtte til hver medlemsstat, mens programmer kun henviser til de ESI-fonde, der yder tilskud til dem. Partnerne i partnerskabsaftalerne bør være de partnere, der er relevante i lyset af den planlagte anvendelse af alle ESI-fondene, mens det med hensyn til programmerne er tilstrækkeligt, at partnerne er relevante i lyset af den planlagte anvendelse af de ESI-fonde, der yder tilskud til programmet.
- (6) Partnerne bør inddrages i udarbejdelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og programmerne. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge de vigtigste principper og god praksis for rettidig, meningsfyldt og gennemsigtig høring af partnerne om analyse af de udfordringer og behov, der skal findes en løsning på, udvælgelse af de mål og prioriteter, der skal løse dem, og de koordineringsstrukturer og aftaler om flerniveaustyring, der er nødvendige for effektiv gennemførelse af de forskellige politikker.
- (1) Formålet med denne forordning er at fastsætte bestemmelser om en europæisk adfærdskodeks med henblik på at støtte medlemsstaterne med tilrettelæggelsen af partnerskaber i forbindelse med partnerskabsaftaler og programmer, der modtager støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF). Fondene fungerer nu under en fælles ramme og kaldes »de europæiske struktur- og investeringsfonde« (i det følgende benævnt »ESI-fondene«).
- (2) Partnerskaber er et veletableret princip i gennemførelsen af ESI-fondene. Partnerskab indebærer et tæt samarbejde mellem offentlige myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt organer, der repræsenterer civilsamfundet på nationalt, regionalt og lokalt plan i hele programcyklussen, der består af forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

- (7) Partnerne bør være repræsenteret i programmernes overvågningsudvalg. Bestemmelserne om medlemskab og udvalgsprocedurer har til hensigt at fremme kontinuitet og ejerskab over programlægningen og gennemførelsen samt en tilrettelæggelse af arbejdet, som er klar og gennemsigtig, såvel som rettidighed og ikke-forskelsbehandling.
- (8) Gennem aktiv deltagelse i overvågningsudvalgene bør partnerne inddrages i vurderingen af resultaterne for de forskellige prioriteter, de relevante rapporter om programmerne og, hvis det er relevant, indkaldelser af forslag.
- (9) Effektivt partnerskab bør lettes ved at hjælpe de relevante partnere med at styrke deres institutionelle kapacitet med henblik på udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne.
- (10) Kommissionen bør lette udvekslingen af god praksis, styrke den institutionelle kapacitet og formidling af relevante resultater mellem medlemsstaterne, forvaltningsmyndighederne og partnernes repræsentanter ved at oprette et praksisfællesskab om partnerskab, der omfatter alle ESI-fondene.
- (11) Partnernes rolle i gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og partnerskabernes resultater og effektivitet i programmeringsperioden bør vurderes af medlemsstaterne.
- (12) For at støtte medlemsstaterne i tilrettelæggelsen af partnerskabet bør Kommissionen fremlægge eksisterende eksempler på bedste praksis i medlemsstaterne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning oprettes den europæiske adfærdskodeks for partnerskab i forbindelse med partnerskabsaftaler og programmer, der modtager støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde.

KAPITEL II

DE VIGTIGSTE PRINCIPPER VEDRØRENDE GENNEMSIGTIGE PROCEDURER FOR IDENTIFIKATION AF RELEVANTE PARTNERE

Artikel 2

Partnernes repræsentativitet

Medlemsstaterne sikrer, at de partnere, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013, er de mest

repræsentative for interessenterne og er udpeget som behørigt bemyndigede repræsentanter under hensyntagen til deres kompetencer, evne til at deltage aktivt og passende repræsentationsniveau.

Artikel 3

Identifikation af relevante partnere til partnerskabsaftalen

1. For så vidt angår partnerskabsaftalen identificerer medlemsstaterne de relevante partnere blandt mindst følgende:

- a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, herunder:
 - i) regionale myndigheder, nationale repræsentanter for lokale myndigheder og lokale myndigheder, der repræsenterer de største byer og byområder, hvis kompetencer er forbundet med den planlagte anvendelse af ESI-fondene
 - ii) nationale repræsentanter for højere læreanstalter, uddannelses- og efteruddannelsesudbydere og forskningscentre i lyset af den planlagte anvendelse af ESI-fondene
 - iii) andre nationale offentlige myndigheder, der har ansvaret for anvendelsen af horisontale principper, jf. artikel 4-8 i forordning (EU) nr. 1303/2013, i lyset af den planlagte anvendelse af ESI-fondene og særligt de organer for fremme af ligebehandling, som er fastsat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/43/EF ⁽¹⁾, Rådets direktiv 2004/113/EF ⁽²⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾
- b) økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter, herunder:

- i) nationalt anerkendte arbejdsmarkedsorganisationer, navnlig generelle tværfaglige organisationer og sektororganisationer, hvis sektorer er forbundet med den planlagte anvendelse af ESI-fondene
- ii) nationale handelskamre og erhvervsorganisationer, der repræsenterer erhvervsgrenenes almene interesser, i lyset af den planlagte anvendelse af ESI-fondene, og med henblik på at sikre en ligelig repræsentation af store, mellemstore og små virksomheder og mikrovirksomheder samt repræsentanter for den sociale økonomi

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

c) organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af social inklusion, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling, herunder

i) organer, der arbejder inden for områder, som har tilknytning til den planlagte anvendelse af ESI-fondene og anvendelsen af horisontale principper, jf. artikel 4-8 i forordning (EU) nr. 1303/2013, på grundlag af deres repræsentativitet og under hensyntagen til geografisk og tematisk dækning, forvaltningskapacitet, ekspertise og innovative fremgangsmåder

ii) andre organisationer eller grupper, der berøres i væsentlig grad eller i væsentlig grad kan blive berørt af gennemførelsen af ESI fondene, især grupper med risiko for at blive udsat for forskelsbehandling og social udstødelse.

2. Hvis offentlige myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt organer, der repræsenterer civilsamfundet, har oprettet en organisation til at samle deres interesser for at lette deres deltagelse i partnerskabet (paraplyorganisation), kan de udpege en enkelt repræsentant til at fremlægge paraplyorganisationens synspunkter i partnerskabet.

Artikel 4

Identifikation af relevante partnere til programmer

1. For så vidt angår de enkelte programmer identificerer medlemsstaterne de relevante partnere blandt mindst følgende:

a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, herunder:

i) regionale myndigheder, nationale repræsentanter for lokale myndigheder og lokale myndigheder, der repræsenterer de største byer og byområder, hvis kompetencer er forbundet med den planlagte anvendelse af de ESI-fonde, der bidrager til programmet

ii) nationale eller regionale repræsentanter for højere læreanstalter, uddannelses- og efteruddannelsesudbydere, rådgivningstjenester og forskningscentre i lyset af den planlagte anvendelse af ESI-fondene

iii) andre offentlige myndigheder med ansvar for anvendelsen af de horisontale principper, jf. artikel 4-8 i forordning (EU) nr. 1303/2013, i lyset af den planlagte anvendelse af de ESI-fonde, der bidrager til programmet, og især de organer for fremme af ligebehandling, der er etableret i overensstemmelse med direktiv 2000/43/EF, direktiv 2004/113/EF og direktiv 2006/54/EF

iv) andre organer på nationalt, regionalt eller lokalt plan og myndigheder, der repræsenterer de områder, hvor integrerede territoriale investeringer og lokale udviklingsstrategier, der finansieres af programmet, gennemføres

b) økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter, herunder:

i) nationalt eller regionalt anerkendte arbejdsmarkedsorganisationer, navnlig generelle tværfaglige organisationer og sektororganisationer, hvis sektorer er forbundet med den planlagte anvendelse af de ESI-fonde, der bidrager til programmet

ii) nationale eller regionale handelskamre og erhvervsorganisationer, der repræsenterer erhvervsgrenenes almene interesser, med henblik på at sikre en ligelig repræsentation af store, mellemstore og små virksomheder og mikrovirksomheder samt repræsentanter for den sociale økonomi

iii) andre lignende organer på nationalt eller regionalt plan

c) organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for fremme af social inklusion, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling, herunder

i) organer, der arbejder inden for områder, som har tilknytning til den planlagte anvendelse af de ESI-fonde, der bidrager til programmet og til anvendelsen af horisontale principper, jf. artikel 4-8 i forordning (EU) nr. 1303/2013, på grundlag af deres repræsentativitet og under hensyntagen til geografisk og tematisk dækning, forvaltningskapacitet, ekspertise og innovative fremgangsmåder

ii) organer, der repræsenterer de i artikel 34, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013 omhandlede lokale aktionsgrupper

iii) andre organisationer eller grupper, der berøres i væsentlig grad eller i væsentlig grad kan blive berørt af gennemførelsen af ESI-fondene, især grupper med risiko for at blive udsat for forskelsbehandling og social udstødelse.

2. For så vidt angår programmerne for europæisk territorielt samarbejde kan medlemsstaterne i partnerskabet inddrage:

i) europæiske grupper for territorielt samarbejde, der opererer inden for det respektive grænseoverskridende eller tværnationale programområde

ii) myndigheder eller organer, der er involveret i udarbejdelsen eller gennemførelsen af en makroregional strategi eller en havområdestrategi i programområdet, herunder koordinаторerne for de prioriterede områder for makroregionale strategier.

3. Hvis offentlige myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt organer, der repræsenterer civilsamfundet, har oprettet en paraplyorganisation, kan de udpege en enkelt repræsentant til at fremlægge paraplyorganisationens synspunkter i partnerskabet.

KAPITEL III

DE VIGTIGSTE PRINCIPPER OG GOD PRAKSIS FOR INDDRAGELSE AF RELEVANTE PARTNERE I UDARBEJDELSEN AF PARTNERSKABSAFTALEN OG PROGRAMMERNE

Artikel 5

Høring af relevante partnere ved udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og programmerne

1. For at sikre gennemsigtig og effektiv inddragelse af relevante partnere hører medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne dem om processen og tidsplanen for udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og programmerne. I den forbindelse skal medlemsstaterne holde dem fuldt orienteret om indholdet og eventuelle ændringer af indholdet.

2. Med hensyn til høring af relevante partnere skal medlemsstaterne tage hensyn til behovet for:

- a) rettidig fremlæggelse af og let adgang til relevante oplysninger
- b) tilstrækkelig tid til at analysere og kommentere vigtige forberedende dokumenter og udkast til partnerskabsaftalen og til programmer
- c) tilgængelige kanaler, gennem hvilke partnerne kan stille spørgsmål, yde bidrag og blive underrettet om, hvordan deres forslag er blevet taget i betragtning
- d) formidling af høringsresultaterne.

3. For så vidt angår programmerne for udvikling af landdistrikterne skal medlemsstaterne tage hensyn til den rolle, som de nationale landdistriktsnetværk, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾, kan spille ved inddragelse af relevante partnere.

4. Hvis der er indgået formelle aftaler mellem de forskellige myndighedsniveauer under nationalt plan, skal medlemsstaten tage hensyn til disse aftaler om flerniveaustyring i overensstemmelse med dens institutionelle og retlige rammer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

Artikel 6

Udarbejdelsen af partnerskabsaftalen

Medlemsstaterne inddrager de relevante partnere i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen, særlig vedrørende:

- a) analysen af skævheder, udviklingsbehov og vækstpotentiale med henvisning til de tematiske mål, herunder dem, der er omfattet af de relevante landespecifikke henstillinger
- b) sammendrag af forhåndsbetingelser i programmerne og de vigtigste resultater af forhåndsevalueringerne af partnerskabsaftalen, der gennemføres på medlemsstatens initiativ
- c) udvælgelsen af de tematiske mål, den vejledende fordeling af støtten fra ESI-fondene og de vigtigste forventede resultater
- d) listen over programmer og de mekanismer på nationalt og regionalt plan, der skal sikre koordinering mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt Den Europæiske Investeringsbank
- e) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang til anvendelsen af ESI-fonde til den territoriale udvikling i byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder og områder med særlige territoriale karakteristika
- f) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang med henblik på at håndtere de specifikke behov i de geografiske områder, som er mest berørt af fattigdom, og hos de målgrupper, som har størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse, med særligt fokus på marginaliserede samfund
- g) gennemførelsen af de horisontale principper i artikel 5, 7 og 8, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Artikel 7

Oplysninger om inddragelsen af relevante partnere i partnerskabsaftalen

Medlemsstaterne fastsætter mindst følgende oplysninger for partnerskabsaftalen:

- a) listen over partnere, som deltager i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen
- b) de foranstaltninger, der træffes for at sikre partnernes aktive deltagelse, herunder foranstaltninger med hensyn til tilgængelighed, navnlig for personer med handicap
- c) partneres rolle i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen
- d) resultaterne af høringen med partnerne og en beskrivelse af dens merværdi i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen.

Artikel 8

Udarbejdelse af programmer

Medlemsstaterne inddrager de relevante partnere i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer i udarbejdelsen af programmerne, særlig vedrørende:

- a) analyse og identifikation af behov
- b) fastlæggelse eller udvælgelse af prioriteringer og tilknyttede specifikke mål
- c) tildeling af midler
- d) fastlæggelse af programmernes specifikke indikatorer
- e) gennemførelsen af de horisontale principper i artikel 7 og 8 i forordning (EU) nr. 1303/2013
- f) overvågningsudvalgets sammensætning.

Artikel 9

Oplysninger om inddragelsen af relevante partnere i programmerne

Medlemsstaterne fastsætter mindst følgende oplysninger for programmerne:

- a) de foranstaltninger, der træffes for at inddrage de relevante partnere i udarbejdelsen af programmerne og ændringer heraf
- b) de planlagte foranstaltninger, der skal sikre partnernes deltagelse i gennemførelsen af programmerne.

KAPITEL IV

GOD PRAKSIS VEDRØRENDE FORMULERING AF REGLERNE FOR MEDLEMSKAB OG INTERNE PROCEDURER I OVERVÅGNINGSUDVALG

Artikel 10

Regler om medlemskab af overvågningsudvalget

1. Ved formuleringen af reglerne for medlemskab af overvågningsudvalget tager medlemsstaterne hensyn til inddragelse af partnere, der har været involveret i udarbejdelsen af programmerne, og søger at fremme ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling.

2. Hvad angår overvågningsudvalg for europæiske territoriale samarbejdsprogrammer kan partnerne repræsenteres af paraplyorganisationer på EU-plan eller tværnationalt plan for tværregionale og tværnationale samarbejdsprogrammer. Medlemsstaterne kan inddrage partnere i overvågningsudvalgets forberedelser, især gennem deres deltagelse i koordinationsudvalg på nationalt plan i de deltagende medlemsstater.

Artikel 11

Overvågningsudvalgets forretningsorden

Ved udarbejdelsen af forretningsordenen tager overvågningsudvalgene hensyn til følgende elementer:

- a) medlemmernes stemmerettigheder
- b) mødeindkaldelser og fremsendelse af dokumenter, hvilket generelt skal ske mindst 10 arbejdsdage i forvejen
- c) systemer for offentliggørelse og tilgængelighed af forberedende dokumenter, der sendes til overvågningsudvalgene
- d) proceduren for vedtagelse, offentliggørelse og tilgængelighed af referater
- e) systemet for etablering af arbejdsgrupper under overvågningsudvalgene samt deres aktiviteter
- f) bestemmelserne om interessekonflikter for partnere, der er involveret i overvågning, evaluering og indkaldelser af forslag
- g) betingelserne, principperne og ordningerne for refusionsregler, kapacitetsopbygningsmuligheder og anvendelse af teknisk bistand.

KAPITEL V

DE VIGTIGSTE PRINCIPPER OG GOD PRAKSIS FOR INDDRAGELSEN AF RELEVANTE PARTNERE I UDARBEJDELSEN AF INDKALDELSER AF FORSLAG, STATUSRAPPORTER OG FOR OVERVÅGNING OG EVALUERING AF PROGRAMMER

Artikel 12

Forpligtelser vedrørende databeskyttelse, fortrolighed og interessekonflikter

Medlemsstaterne sikrer, at partnere, der er involveret i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag, statusrapporter og i overvågningen og evalueringen af programmerne, er klar over deres forpligtelser vedrørende databeskyttelse, fortrolighed og interessekonflikter.

Artikel 13

Inddragelsen af relevante partnere i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag

Forvaltningsmyndighederne træffer relevante foranstaltninger med henblik på at undgå potentielle interessekonflikter ved inddragelse af relevante partnere i udarbejdelsen af indkaldelser af forslag eller i deres vurderinger.

Artikel 14

Inddragelse af relevante partnere i udarbejdelsen af statusrapporter

Medlemsstaterne inddrager de relevante partnere i udarbejdelsen af statusrapporterne om gennemførelsen af partnerskabsaftalen, jf. artikel 52 i forordning (EU) nr. 1303/2013, navnlig vedrørende vurderingen af partnernes rolle i gennemførelsen af partnerskabsaftalen og oversigten over de udtalelser, som partnerne har fremsat under høringen, herunder eventuelt en beskrivelse af, hvordan partnernes udtalelser er blevet taget i betragtning.

Artikel 15

Inddragelse af relevante partnere i overvågningen af programmerne

Forvaltningsmyndighederne inddrager inden for rammerne af overvågningsudvalget og deres arbejdsgrupper partnere i vurderingen af programmets resultater, herunder resultatgennemgangens konklusioner, og i udarbejdelsen af de årlige rapporter om gennemførelsen af programmerne.

Artikel 16

Inddragelse af partnere i evalueringen af programmerne

1. Forvaltningsmyndighederne inddrager de relevante partnere i evalueringen af programmerne inden for rammerne af overvågningsudvalgene, og, hvis det er relevant, særlige arbejdsgrupper nedsat af overvågningsudvalgene til dette formål.

2. Forvaltningsmyndighederne for programmer under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden hører partnerne om de rapporter, der opsummerer resultaterne af de evalueringer, der er foretaget i programmeringsperioden, jf. artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

KAPITEL VI

EKSEMPLER PÅ OMRÅDER, TEMAER OG GOD PRAKSIS VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF ESI-FONDENE MED HENBLIK PÅ AT STYRKE DE RELEVANTE PARTNERES INSTI- TUTIONELLE KAPACITET OG KOMMISSIONENS ROLLE I FORMIDLING AF GOD PRAKSIS

Artikel 17

Styrkelse af relevante partneres institutionelle kapacitet

1. Forvaltningsmyndigheden undersøger behovet for anvendelse af teknisk bistand med henblik på at styrke partnernes institutionelle kapacitet, navnlig for så vidt angår små lokale myndigheder, økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter samt ikke-statslige organisationer, for at

hjælpe dem, således at de kan deltage effektivt i udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmerne.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan tage form af bl.a. særlige workshops, kurser, koordinerings- og netværksstrukturer eller bidrag til udgifter til deltagelse i møder om udarbejdelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af et program.

3. Hvad angår programmer for udvikling af landdistrikterne ydes den i stk. 1 omhandlede støtte gennem det nationale landdistriktsnetværk oprettet i overensstemmelse med artikel 54 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

4. Hvad angår ESF-programmer sikrer forvaltningsmyndighederne i mindre udviklede regioner eller overgangsregioner eller i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at de fornødne ESF-ressourcer efter behov tildeles til de kapacitetsopbygningsaktiviteter, der gennemføres af arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer, der deltager i programmerne.

5. Hvad angår det europæiske territoriale samarbejde kan den i stk. 1 og 2 omhandlede støtte også omfatte støtte til partnere med henblik på at styrke deres institutionelle kapacitet til at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter.

Artikel 18

Kommissionens rolle i formidlingen af god praksis

1. Kommissionen opretter en samarbejds mekanisme med betegnelsen »det europæiske praksisfællesskab om partnerskab«, som er fælles for ESI-fondene og åben for interesserede medlemsstater, forvaltningsmyndigheder og organisationer, der repræsenterer partnerne på EU-plan.

Det europæiske praksisfællesskab om partnerskab skal lette erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og formidling af relevante resultater.

2. Kommissionen offentliggør eksempler på god praksis ved tilrettelæggelse af partnerskabet.

3. Udvekslingen af erfaring om identifikation, overførelse og formidling af god praksis og innovative tilgange i forbindelse med gennemførelsen af interregionale samarbejdsprogrammer og foranstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013⁽¹⁾ skal omfatte erfaring med partnerskab i samarbejdsprogrammer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259).

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. januar 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 241/2014

af 7. januar 2014

**om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår
reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, tredje afsnit, artikel 27, stk. 2, tredje afsnit, artikel 28, stk. 5, tredje afsnit, artikel 29, stk. 6, tredje afsnit, artikel 32, stk. 2, tredje afsnit, artikel 36, stk. 2, tredje afsnit, artikel 41, stk. 2, tredje afsnit, artikel 52, stk. 2, tredje afsnit, artikel 76, stk. 4, tredje afsnit, artikel 78, stk. 5, tredje afsnit, artikel 79, stk. 2, tredje afsnit, artikel 83, stk. 2, tredje afsnit, artikel 481, stk. 6, tredje afsnit, og artikel 487, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i denne forordning er tæt forbundne, eftersom de alle omhandler krav til kapitalgrundlagsposter for institutter og fradrag i disse kapitalgrundlagsposter med henblik på anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013. Af hensyn til sammenhængen mellem de bestemmelser, som bør træde i kraft samtidig, og for at de personer, som er omfattet af disse regler, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, er det hensigtsmæssigt at samle alle de i forordning (EU) nr. 575/2013 krævede gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende kapitalgrundlag i én enkelt forordning.
- (2) For at forbedre konvergens i Unionen med hensyn til den måde, hvorpå forventede udbytter fratrækkes foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang, skal der indføres et hierarki for evalueringen af fradraget: først en beslutning om udlodninger fra det relevante organ, dernæst en udbyttepolitik og endelig en historisk udbetalingsprocent.
- (3) Ud over de generelle kapitalgrundlagskrav som udbygget eller ændret i medfør af specifikke kapitalgrundlagskrav til disse typer institutter, en beskrivelse af de betingelser,

hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, for så vidt angår kapitalgrundlag. Dette har til formål at reducere risikoen for, at et institut kan drive virksomhed med specifik status som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut underlagt specifikke kapitalgrundlagskrav, når instituttet ikke besidder egenskaber, der er fælles for institutter i Unionens sektor for andelsbanker.

- (4) For et institut, som i henhold til national lovgivning er godkendt som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, er det i nogle tilfælde hensigtsmæssigt at skelne mellem indehaverne af instituttets egentlige kernekapitalinstrumenter og medlemmerne af det pågældende institut, eftersom medlemmer generelt skal besidde kapitalinstrumenter for at have ret til udbytte og til en del af overskuddet og reserverne.
- (5) Den fælles egenskab ved gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter er generelt, at de driver virksomhed til gavn for kunderne og medlemmerne af instituttet og som en tjenesteydelse for offentligheden. Det primære formål er ikke at generere og udbetale et finansielt afkast til eksterne kapitalindskydere, som f.eks. aktionærer i aktieselskaber. De kapitalinstrumenter, som disse institutter anvender, adskiller sig derfor fra kapitalinstrumenter, der udstedes af aktieselskaber, som generelt giver indehaverne fuld adgang til reserver og overskud i going concern-situationer og ved likvidation, og som kan overdrages til tredjemand.
- (6) Med hensyn til andelsinstitutter er det en fælles egenskab, at medlemmerne kan trække sig tilbage og dermed kræve indfrielse af deres egentlige kernekapitalinstrumenter. Det forhindrer ikke et andelsselskab i at udstede kvalificerede egentlige kernekapitalinstrumenter, hvor indehaverne ikke har mulighed for at returnere instrumenterne til instituttet, såfremt disse instrumenter er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis et institut udsteder forskellige typer instrumenter i medfør af artikel 29 i nævnte forordning, bør nogle af disse typer instrumenter ikke tildeles rettigheder, bortset fra de instrumenter, der er anført i artikel 29, stk. 4, i nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (7) Sparekasser er generelt organiseret som fonde, hvor der ikke er en ejer af kapitalen, dvs. ingen, som deltager i kapitalen, og som kan få gavn af instituttets overskud. En af de centrale egenskaber ved gensidige selskaber er, at medlemmerne generelt ikke bidrager til instituttets kapital og ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden. Dette bør ikke forhindre sådanne institutter i — med det formål at udvikle virksomheden — at udstede egentlige kernekapitalinstrumenter til investorer eller medlemmer, der kan deltage i kapitalen og i en vis grad få andel i reserver i going concern-situationer og ved likvidation.
- (8) Alle eksisterende institutter, der er etableret og godkendt som gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i henhold til den nationale lovgivning inden den 31. december 2012, klassificeres fortsat som sådanne, for så vidt angår anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, uanset deres retlige form, så længe de fortsat opfylder de betingelser, der lå til grund for deres godkendelse som en sådan enhed i henhold til den gældende nationale lovgivning.
- (9) Når de situationer, der kan kvalificeres som indirekte finansiering for alle typer kapitalinstrumenter, defineres, er det mere praktisk og omfattende at gøre det ved at angive karakteristikaene for det modsatte begreb, nemlig direkte finansiering.
- (10) Med henblik på at anvende kapitalgrundlagsreglerne på gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter, skal der tages hensyn til de særlige forhold i forbindelse med sådanne institutter. Der bør indføres regler for bl.a. at sikre, at sådanne institutter i hensigtsmæssige tilfælde kan begrænse indfrielsen af deres kapitalinstrumenter. Hvis det i henhold til gældende national lovgivning er forbudt for disse typer institutter at nægte indfrielse af sådanne instrumenter, er det derfor afgørende, at bestemmelserne vedrørende instrumenterne giver institutterne mulighed for at udskyde deres indfrielse og begrænse det beløb, der skal indfries. I betragtning af betydningen af muligheden for at begrænse eller udskyde indfrielse bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at begrænse indfrielsen af andele, og institutter bør dokumentere beslutninger om at begrænse indfrielsen.
- (11) Det er nødvendigt at definere og tilpasse behandlingen af begrebet »gevinst ved salg« i forbindelse med en fremtidig marginindkomst inden for rammerne af securitisering til international praksis som defineret af Baselkomitéen for Banktilsyn og sikre, at genkaldelig gevinst ved salg ikke indregnes i et instituts kapitalgrundlag, som følge af den manglende permanente karakter.
- (12) For at undgå regularbitrage og sikre en harmoniseret anvendelse af kapitalgrundlagskravene i Unionen skal der indføres en ensartet metode, for så vidt angår fradrag i kapitalgrundlaget af visse poster, som f.eks. tab i det løbende regnskabsår, udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser.
- (13) For at sikre konsistens i Unionen med hensyn til vurderingen af incitamenter til indfrielse skal der gives en beskrivelse af de tilfælde, hvor der skabes en forventning om, at instrumentet sandsynligvis vil blive indfriet. Der skal også udformes regler, som sikrer rettidig aktivering af tabsabsorberingsmekanismer for hybride instrumenter, således at disse instrumenters tabsabsorberingsevne styrkes i fremtiden. Eftersom instrumenter udstedt af enheder med særligt formål tilsynsmæssigt er mindre sikre end direkte udstedte instrumenter, skal anvendelsen af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlag begrænses strengt og underlægges stram regulering.
- (14) Behovet for at sikre tilsynsmæssigt hensigtsmæssige beregninger af institutters eksponeringer mod indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter skal afstemmes med behovet for at sikre, at dette ikke bliver unødigt byrdefuldt for dem.
- (15) Det vurderes, at de kompetente myndigheder skal gennemføre en detaljeret og omfattende proces, inden de godkender en reduktion af kapitalgrundlaget. Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter bør ikke bekendtgøres for indehaverne, inden instituttet har indhentet forudgående godkendelse fra den relevante kompetente myndighed. Institutter bør forelægge en detaljeret liste over poster for den kompetente myndighed, således at denne har alle relevante oplysninger, inden den træffer beslutning om godkendelsen.
- (16) Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlagsposter tillades med henblik på at muliggøre og tillade anvendelsen af finansielle bistandsoperationer, når det er relevant. Varigheden af sådanne fravigelser kan derfor ikke overstige varigheden af de finansielle bistandsoperationer.
- (17) For at enheder med særligt formål kan inkluderes i hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter, bør aktiver tilhørende enheder med særligt formål, som ikke investeres i kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af institutter, være minimale og ubetydelige. For at opnå dette skal der fastsættes et loft for disse aktiver udtrykt i forhold til de gennemsnitlige samlede aktiver tilhørende den pågældende enhed med særligt formål.

(18) Overgangsbestemmelser har til formål at sikre en glidende overgang til det nye regelsæt, og ved anvendelsen af overgangsbestemmelserne vedrørende filtre og fradrag er det derfor vigtigt, at denne overgangsbehandling, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes konsistent, men i overensstemmelse med det oprindelige udgangspunkt i de nationale bestemmelser, der gennemfører Unionens foregående regelsæt repræsenteret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF ⁽¹⁾ og 2006/49/EF ⁽²⁾.

(19) Overskud af egentlige kernekapitalinstrumenter eller hybride kernekapitalinstrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, kan på grundlag af disse bestemmelser medtages inden for grænserne for instrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser for lavere kapitallag. Dette kan dog ikke ændre grænserne for instrumenter, der er omfattet af overgangsbestemmelser for lavere kapitallag, og derfor bør indregning i grænserne for overgangsbestemmelser for lavere kapitallag kun tillades, hvis der er tilstrækkelig plads i det pågældende lavere lag. Da disse er overskudsinstrumenter fra det højere lag, bør det endeligt være muligt, at disse instrumenter senere omklassificeres til et højere kapitallag.

(20) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har fremsendt til Kommissionen.

(21) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾.

(22) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bør kontrollere anvendelsen af denne forordning og navnlig reglerne for fastsættelse af procedurer for tilladelser til indfrielse af gensidige selskabers, andelsselskabers, sparekassers eller

lignende institutters egentlige kernekapitalinstrumenter og eventuelt fremsætte ændringsforslag.

(23) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed hørte Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger om behandlingen af kapitalinstrumenter i tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber og om behandlingen af kapitalinstrumenter i virksomheder, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽⁴⁾, ved anvendelsen af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELT

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastlægger regler vedrørende:

- a) betydningen af »forventet«, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket, jf. artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut, jf. artikel 27, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- c) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter, jf. artikel 28, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, jf. artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013
- e) yderligere præcisering af begrebet »gevinst ved salg«, jf. artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)

- f) anvendelsen af fradragene i egentlige kernekapitalposter og andre fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- g) de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, jf. artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- h) formen og arten af indfrielsesincitamenterne, arten af en opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning, procedurerne og tidspunktet for udløsende hændelser, egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet, og anvendelse af enheder med særligt formål, jf. artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- i) den konservatisme, der kræves i et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende eksponering for indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter, jf. artikel 76, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- j) visse detaljerede betingelser, der skal opfyldes, inden tilsynsmyndigheden kan give tilladelse til en reduktion af kapitalgrundlaget, og den relevante proces, jf. artikel 78, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
- k) betingelserne for midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget, jf. artikel 79, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- l) de aktivtyper, der kan vedrøre driften af en enhed med særligt formål, og begreberne minimal og ubetydelig med henblik på at bestemme kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål, jf. artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- m) de detaljerede betingelser for justering af kapitalgrundlag omfattet af overgangsbestemmelser, jf. artikel 481, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013
- n) betingelserne for at indregne poster, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 487, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL II

KAPITALGRUNDLAGSPOSTER

AFDELING 1

Egentlige kernekapitalposter og instrumenter

Underafdeling 1

Forventede udbytter og udgifter

Artikel 2

Betydningen af »forventet« i forventet udbytte i artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Beløbet for forventet udbytte, som institutter skal fratrække foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang som omhandlet i artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bestemmes i overensstemmelse med stk. 2-4.

2. Når et instituts ledelsesorgan formelt har besluttet eller forelagt instituttets relevante organ et forslag til beslutning vedrørende beløbet for udbytte, der skal udloddes, fratrækkes dette beløb det tilsvarende foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang.

3. Ved udbetaling af foreløbige udbytter reduceres det restbeløb af foreløbigt overskud, som er resultatet af beregningen i stk. 2, som skal lægges til den egentlige kernekapital, på baggrund af reglerne i stk. 2 og 4, med beløbet for forventet udbytte, der forventes udbetalt af det resterende foreløbige overskud, med de endelige udbytter for hele regnskabsåret.

4. Inden ledelsesorganet formelt har besluttet eller forelagt instituttets relevante organ et forslag til beslutning vedrørende udlodning af udbytte, skal beløbet for forventet udbytte, som instituttet skal trække fra det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang, være lig med beløbet for det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang ganget med udbetalingsprocenten for udbytte.

5. Udbetalingsprocenten for udbytte bestemmes på grundlag af den udbyttepolitik, som ledelsesorganet eller et andet relevant organ har godkendt for den pågældende periode.

6. Hvis udbyttepolitikken fastlægger et udbetalingsinterval i stedet for en fast værdi, bruges den øverste del af intervallet med henblik på stk. 2.

7. Hvis der ikke foreligger en godkendt udbyttepolitik, eller hvis den kompetente myndighed finder det sandsynligt, at instituttet ikke vil anvende sin udbyttepolitik, eller at denne politik ikke sikrer et sundt grundlag for fastsættelsen af fradragsbeløbet, baseres udbetalingsprocenten for udbytte på det højeste beløb af følgende:

a) den gennemsnitlige udbetalingsprocent for udbytte for de tre år inden regnskabsåret

b) udbetalingsprocenten for udbytte for året inden regnskabsåret.

8. Den kompetente myndighed kan tillade, at instituttet justerer beregningen af udbetalingsprocenten for udbytte som beskrevet i stk. 7, litra a) og b), med henblik på at udelade særlige udbytter udbetalt i perioden.

9. Beløbet for forventet udbytte, der skal fratrækkes, bestemmes under hensyntagen til reguleringsmæssige begrænsninger med hensyn til udlodninger, navnlig begrænsninger fastsat i henhold til artikel 141 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾. Overskuddet efter fradrag af forventede udgifter underlagt sådanne begrænsninger kan indregnes fuldt ud i den egentlige kernekapital, hvis betingelsen i artikel 26, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt. Hvis sådanne begrænsninger finder anvendelse, baseres det forventede udbytte, der skal fratrækkes, på den kapitalbevarende plan, som den kompetente myndighed har godkendt i medfør af artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

10. Beløbet for forventet udbytte, der skal udbetales i en form, som ikke reducerer den egentlige kernekapital, såsom udbytte i form af aktier, også kaldet udbyttebeviser, fratrækkes ikke det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang, som skal indregnes i den egentlige kernekapital.

11. Den kompetente myndighed sikrer, at alle nødvendige fradrag i det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang og alle fradrag vedrørende forventede udbytter er foretaget, enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller andre justeringer, inden den tillader, at instituttet indregner det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang i den egentlige kernekapital.

Artikel 3

Betydningen af »forventet« i forventet udgift i artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Beløbet for forventet udbytte, der skal indregnes, omfatter følgende:

a) beløbet for skatter

b) beløbet for forpligtelser eller omstændigheder, der opstår i løbet af den pågældende indberetningsperiode, som sandsynligvis vil reducere instituttets overskud, og for hvilket den kompetente myndighed ikke finder, at alle de nødvendige værdijusteringer, som f.eks. yderligere værdijusteringer i henhold til artikel 34 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller hensættelser er blevet foretaget.

2. Forventede udgifter, der ikke allerede er regnskabsført i resultatopgørelsen, tildeles den delårsperiode, de er indtruffet i,

således at den delårsperiode bærer en rimelig del af udgifterne. Væsentlige eller ekstraordinære hændelser regnskabsføres fuldt ud og omgående i den delårsperiode, de opstår i.

3. Den kompetente myndighed sikrer, at alle nødvendige fradrag i det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang og alle fradrag vedrørende forventede udgifter er foretaget, enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller andre justeringer, inden den tillader, at instituttet indregner det foreløbige overskud eller overskuddet ved årets udgang i egentlige kernekapitalposter.

Underafdeling 2

Andelsselskaber, sparekasser, gensidige selskaber og lignende institutter

Artikel 4

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et andelsselskab i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et andelsselskab med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et andelsselskab i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

a) i Østrig: institutter registreret som »eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)« eller »registrierte Genossenschaft« i henhold til »Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)«

b) i Belgien: institutter registreret som »Société Coopérative/Cooperative Vennootschap« og godkendt i henhold til kongeligt dekret af 8. januar 1962 om betingelserne for godkendelse af nationale grupper af andelsselskaber og andelsselskaber

c) i Cypern: institutter registreret som »Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΙ« etableret i medfør af lov om andelsselskaber fra 1985

d) i Tjekkiet: institutter godkendt som »spořitelní a úvěrní družstvo« i henhold til »zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev«

e) i Danmark: institutter registreret som »andelskasser« eller »sammenslutninger af andelskasser« i henhold til lov om finansiell virksomhed

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

f) i Finland: institutter registreret som en af følgende:

- 1) »Osuuspankki« eller »andelsbank« i henhold til »laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista« eller »lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform«
- 2) »Muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos« eller »annat kreditinstitut i andelslagsform« i henhold til »laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista« eller »lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform«
- 3) »Keskusyhteisö« eller »centralinstitutet« i henhold til »laki talletuspankkien yhteenliittymästä« eller »lag om en sammanslutning av inlåningsbanker«

g) i Frankrig: institutter registreret som »sociétés coopératives« i henhold til »Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération« og godkendt som »banques mutualistes ou coopératives« i henhold til »Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II«

h) i Tyskland: institutter registreret som »eingetragene Genossenschaft (eG)« i henhold til »Gesetz betreffend die Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz — GenG)«

i) i Grækenland: institutter registreret som »Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί« i henhold til lov om andelsselskaber 1667/1986, der driver virksomhed som kreditinstitut og kan betegnes »Συνεταιριστική Τράπεζα« i henhold til lov om bankvirksomhed 3601/2007

j) i Ungarn: institutter registreret som »Szövetkezeti hitelintézet« i henhold til lov CXII fra 1996 om kreditinstitut og finansielle virksomheder

k) i Italien: institutter registreret som en af følgende:

- 1) »Banche popolari« som omhandlet i lovdekret nr. 385 af 1. september 1993
- 2) »Banche di credito cooperativo« som omhandlet i lovdekret nr. 385 af 1. september 1993
- 3) »Banche di garanzia collettiva dei fidi« som omhandlet i artikel 13 i lovdekret nr. 269 af 30. september 2003, ændret til lov nr. 326 den 24. november 2003

l) i Luxembourg: institutter registreret som »Sociétés coopératives« som defineret i afsnit VI i lov af 10. august 1915 om kommercielle virksomheder

m) i Nederlandene: institutter registreret som »coöperaties« eller »onderlinge waarborgmaatschappijen« i henhold til »Title 3 of Book 2 Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek«

n) i Polen: institutter registreret som »bank spółdzielczy« i henhold til bestemmelserne i »Prawo bankowe«

o) i Portugal: institutter registreret som »Caixa de Crédito Agrícola Mútuo« eller »Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo« i henhold til »Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola« godkendt ved »Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro«

p) i Rumænien: institutter registreret som »Organizații cooperatiste de credit« i henhold til bestemmelserne i regeringens hastebekendtgørelse nr. 99/2006 om kreditinstitut og kapitalgrundlag godkendt med ændringer og tillæg ved lov nr. 227/2007

q) i Spanien: institutter registreret som »Cooperativas de Crédito« i henhold til »Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito«

r) i Sverige: institutter registreret som »Medlemsbank« i henhold til »Lag (1995:1570) om medlemsbanker« eller som »Kreditmarknadsförening« i henhold til »Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse«

s) i Det forenede Kongerige: institutter registreret som »cooperative societies« i henhold til »Industrial and Provident Societies Act 1965« og »Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et andelsselskab i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at blive klassificeret som et andelsselskab i medfør af stk. 1 kan indehaverne, som kan være medlemmer eller ikke-medlemmer af instituttet, af de egentlige kernekapitalinstrumenter, der er nævnt i stk. 3, når de kan trække sig tilbage i henhold til gældende national lovgivning, også have ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet med forbehold af begrænsningerne i den gældende nationale lovgivning, instituttets vedtægter, forordning (EU) nr. 575/2013 og denne forordning. Det betyder ikke, at instituttet ikke i medfør af gældende national lovgivning kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der er i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013, til medlemmer og ikkemedlemmer, som ikke giver indehaverne ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet.

Artikel 5

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som en sparekasse i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. iii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som en sparekasse med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som en sparekasse i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

- a) i Østrig: institutter registreret som »Sparkasse« i henhold til paragraf 1, stk. 1, i »Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz — SpG)«
- b) i Danmark: institutter registreret som »Sparekasser« i henhold til lov om finansiel virksomhed
- c) i Finland: institutter registreret som »Säästöpankki« eller »Sparbank« i henhold til »Säästöpankkilaki« eller »Sparbankslag«
- d) i Tyskland: institutter registreret som »Sparkasse« som følger:
 - 1) »Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)«
 - 2) »Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz — SpkG) in Bayern«
 - 3) »Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin — Girozentrale — in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz — SpkG)«
 - 4) »Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)«
 - 5) »Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)«
 - 6) »Hessisches Sparkassengesetz«
 - 7) »Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)«
 - 8) »Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)«
 - 9) »Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz — SpkG)«
 - 10) Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz«
 - 11) »Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)«
 - 12) »Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe«
 - 13) »Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)«
 - 14) »Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz — SpkG)«
 - 15) »Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)«
- e) i Spanien: institutter registreret som »Cajas de Ahorros« i henhold til »Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular«

f) i Sverige: institutter registreret som »Sparbank« i henhold til »Sparbankslag (1987:619)«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som en sparekasse i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at blive klassificeret som en sparekasse i medfør af stk. 1 må summen af kapital, reserver og foreløbigt overskud eller overskud ved årets udgang i henhold til gældende national lovgivning ikke udloddes til indehavere af egentlige kernekapitalinstrumenter. Denne betingelse vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som på going concern-basis giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning, såfremt denne andel står i forhold til deres bidrag til kapitalen og reserverne, eller i henhold til en alternativ ordning, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning. Instituttet kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation giver indehaverne ret til reserver, som ikke nødvendigvis står i forhold til deres bidrag til kapital og reserver, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

Artikel 6

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et gensidigt selskab i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

- a) i Danmark: sammenslutninger (»foreninger« eller »fonde«), der hidrører fra omdannelsen af forsikringsselskaber, realkreditinstitutter, sparekasser, andelskasser og sammenslutninger af andelskasser til aktieselskaber som defineret i lov om finansiel virksomhed
- b) i Irland: institutter registreret som »building societies« i henhold til »Building Societies Act 1989«
- c) i Det forenede Kongerige: institutter registreret som »building societies« i henhold til »Building Societies Act 1986« og institutter registreret som »savings banks« i henhold til »Savings Bank (Scotland) Act 1819«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med gældende national lovgivning eller dets gældende vedtægter på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at instituttet kan blive klassificeret som et gensidigt selskab i medfør af stk. 1, skal det samlede beløb for eller en del af summen af kapital og reserver ejes af instituttets medlemmer, som ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden, herunder gennem udbetaling af udbytte. Disse betingelser vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning.

Artikel 7

Virksomhedstype, der i henhold til gældende national lovgivning er godkendt som et lignende institut i medfør af artikel 27, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Kompetente myndigheder kan fastslå, at en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et institut, der svarer til et andels-selskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse med henblik på anden del af forordning (EU) nr. 575/2013, når alle betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

2. For at et institut kan klassificeres som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, skal dets retlige status henhøre under en af følgende kategorier:

a) i Østrig: »Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken« i henhold til »Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz — PfBrStG)«

b) i Finland: institutter registreret som »Hypoteekkiyhdistys« eller »Hypoteksförening« i henhold til »Laki hypoteekkiyhdistyksistä« eller »Lag om hypoteksföreningar«.

3. Med hensyn til egentlig kernekapital kan instituttet for at blive klassificeret som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, i henhold til gældende national lovgivning eller lovgivningen på niveauet for den juridiske enhed kun udstede kapitalinstrumenter nævnt i artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. For at et institut kan klassificeres som et institut, der svarer til et andelsselskab, et gensidigt selskab eller en sparekasse i medfør af stk. 1, skal en eller flere af følgende betingelser også være opfyldt:

a) Når indehaverne, som kan være medlemmer eller ikkemedlemmer af instituttet, af de egentlige kernekapitalinstrumenter, der er nævnt i stk. 3, kan trække sig tilbage i henhold til gældende nationale lovgivning, kan de også have ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet, men udelukkende med forbehold af begrænsningerne i den gældende nationale lovgivning, instituttets vedtægter, forordning (EU) nr. 575/2013 og denne forordning. Det betyder ikke, at instituttet ikke i medfør af gældende national lovgivning kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der er i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EU) nr. 575/2013, til medlemmer og ikkemedlemmer, som ikke giver indehaverne ret til at returnere kapitalinstrumentet til instituttet.

b) Summen af kapital, reserver og foreløbigt overskud eller overskud ved årets udgang må i henhold til gældende national lovgivning ikke udloddes til indehavere af egentlige kernekapitalinstrumenter. Denne betingelse vurderes at være opfyldt, når instituttet udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter, som på going concern-basis giver indehaverne ret til en andel af overskuddet og reserverne, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning, såfremt denne andel står i forhold til deres bidrag til kapitalen og reserverne, eller i henhold til en alternativ ordning, hvis det tillades i henhold til gældende national lovgivning. Instituttet kan udstede egentlige kernekapitalinstrumenter, der i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation giver indehaverne ret til reserver, som ikke nødvendigvis står i forhold til deres bidrag til kapital og reserver, hvis betingelserne i artikel 29, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

c) Det samlede beløb for eller en del af summen af kapital og reserver ejes af instituttets medlemmer, som ikke får andel i den direkte udlodning af reserverne under den almindelige drift af virksomheden, herunder gennem udbetaling af udbytte.

Underafdeling 3

Indirekte finansiering

Artikel 8

Indirekte finansiering af kapitalinstrumenter i medfør af artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indirekte finansiering af kapitalinstrumenter som fastsat i artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 er finansiering, der ikke er direkte.

2. Med henblik på stk. 1 henviser direkte finansiering til situationer, hvor et institut har ydet et lån eller en anden form for finansiering til en investor, som anvendes til køb af dets kapitalinstrumenter.

3. Direkte finansiering omfatter også finansiering, der ydes til andre formål end køb af et instituts kapitalinstrumenter til en fysisk eller juridisk person, som har en kvalificerende besiddelse i kreditinstituttet som defineret i artikel 4, stk. 36, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller som vurderes at være en nærtstående part som defineret i afsnit 9 i International regnskabsstandard 24 (Oplysning om nærtstående parter) som anvendt i Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾, under hensyntagen til yderligere retningslinjer, der fastsættes af den kompetente myndighed, hvis instituttet ikke kan godtgøre følgende:

- a) Transaktionen er realiseret på samme betingelser som andre transaktioner med tredjemand.
- b) Den fysiske eller juridiske person eller den nærtstående part er ikke afhængig af udlodningerne eller salget af de besiddede kapitalinstrumenter for at kunne betale renter og tilbagebetale finansieringen.

Artikel 9

Relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter i medfør af artikel 28, stk. 1, litra b), artikel 52, stk. 1, litra c), og artikel 63, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. De relevante former for indirekte finansiering af købet af et instituts kapitalinstrumenter omfatter følgende:

- a) finansiering af en investors køb ved udstedelsen eller derefter af et instituts kapitalinstrumenter, der foretages af en enhed, som instituttet kontrollerer direkte eller indirekte, eller af enheder, som indgår i et af følgende elementer:

- 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
- 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører
- 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽²⁾ om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat

- b) finansiering af en investors køb ved udstedelsen eller derefter af et instituts kapitalinstrumenter, der foretages af eksterne enheder, der er dækket af en garanti eller et kreditderivat

eller er sikret på anden måde, således at kreditrisikoen overføres til instituttet eller til en anden enhed, som instituttet kontrollerer direkte eller indirekte, eller til enheder, som indgår i et af følgende elementer:

- 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
- 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører
- 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF

- c) finansiering af en låntager, der overfører finansieringen til den endelige investor i forbindelse med købet, ved udstedelsen eller derefter, af et instituts kapitalinstrumenter.

2. For at ovennævnte tilfælde kan betragtes som indirekte finansiering i medfør af stk. 1 skal følgende betingelser også opfyldes, for så vidt det er relevant:

- a) investoren indgår ikke i en af følgende:

- 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
- 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institutsikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører. Med henblik herpå anses en investor for at være omfattet af anvendelsesområdet for den udvidede aggregerede beregning, hvis det relevante kapitalinstrument er underkastet konsolidering eller udvidet aggregeret beregning i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på en sådan måde, at anvendelse af kapitalgrundlagsposter mere end én gang og enhver etablering af kapitalgrundlag mellem deltagerne i institutsikringsordningen forhindres. Hvis de kompetente myndigheder, jf. artikel 49, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, ikke har givet tilladelse, anses denne betingelse for at være opfyldt, når både de enheder, der er nævnt i stk. 1, litra a), og instituttet er medlemmer af den samme institutsikringsordning, og enhederne foretager fradrag i finansieringen til køb af instituttets kapitalinstrumenter, jf. artikel 36, stk. 1, litra f)-i), artikel 56, litra a)-d), og artikel 66, litra a)-d), i forordning (EU) nr. 575/2013

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EUT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investerings-selskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

- 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF

b) den eksterne enhed indgår ikke i en af følgende:

- 1) anvendelsesområdet for instituttets regnskabsførelse eller tilsynsmæssige konsolidering
- 2) anvendelsesområdet for den konsoliderede balance eller udvidede aggregerede beregning svarende til konsoliderede regnskaber, jf. artikel 49, stk. 3, litra a), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som udarbejdes af institut-sikringsordningen eller nettet af institutter tilknyttet et centralt organ, der ikke er organiseret som en koncern, som instituttet tilhører
- 3) anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn med instituttet i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF.

3. Ved fastsættelsen af, om købet af et kapitalinstrument omfatter direkte eller indirekte finansiering i overensstemmelse med artikel 8, skal det beløb, der tages i betragtning, være fratrullet individuelt vurderet godtgørelse for værdiforringelse.

4. For at undgå kvalificering af direkte eller indirekte finansiering i overensstemmelse med artikel 8, eller hvis lånet eller en anden form for finansiering eller garanti ydes til en fysisk eller juridisk person, som ejer en kvalificeret andel i kreditinstituttet, eller som betragtes som en nærtstående part, jf. stk. 3, sikrer instituttet løbende, at det ikke har ydet lånet eller en anden form for finansielt eller garanti med henblik på direkte eller indirekte at tegne instituttets kapitalinstrumenter. Hvis lånet eller en anden form for finansiering eller garanti ydes til andre typer parter, foretager instituttet denne kontrol »bedst muligt«.

5. Med hensyn til gensidige selskaber, andelsselskaber og lignende institutter, hvor en kunde i henhold til national lovgivning eller instituttets vedtægter skal tegne kapitalinstrumenter for at modtage et lån, betragtes dette lån ikke som direkte eller indirekte finansiering, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Tegningsbeløbet betragtes som ubetydeligt af den kompetente myndighed.
- b) Formålet med lånet er ikke at købe kapitalinstrumenter af det institut, der yder lånet.
- c) Tegningen af et eller flere af instituttets kapitalinstrumenter er nødvendig, for at modtageren af lånet kan blive medlem af et gensidigt selskab, et andelsselskab eller et lignende institut.

Underafdeling 4

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter

Artikel 10

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1 Et institut må kun udstede egentlige kernekapitalinstrumenter med indfrielsesmulighed, når dette er tilladt i henhold til gældende national lovgivning.

2 Instituttets mulighed for at begrænse indfrielsen i henhold til bestemmelserne vedrørende kapitalinstrumenter omhandlet i artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 omfatter både retten til at udskyde indfrielsen og retten til at begrænse det beløb, der indfries. Instituttet kan udskyde indfrielsen eller begrænse det beløb, der indfries, i en ubegrænset periode, jf. stk. 3.

3 Omfanget af indfrielsesbegrænsninger fastsat i bestemmelserne vedrørende instrumenterne bestemmes af instituttet på grundlag af dets til enhver tid tilsynsmæssige situation med hensyn til bl.a.:

- a) instituttets generelle finansielle, likviditetsmæssige og solvensmæssige situation
- b) beløbet for egentlig kernekapital, kernekapital og samlet kapital sammenlignet med den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med kravene i artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, specifikke kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, og kombinerede bufferkrav som fastlagt i artikel 128, stk. 6, i nævnte direktiv.

Artikel 11

Begrænsninger for indfrielse af kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 29, stk. 2, litra b), og artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielsesbegrænsninger anført i kontraktlige eller juridiske bestemmelser, som regulerer instrumentet, forhindrer ikke den kompetente myndighed i at indføre yderligere hensigtsmæssige indfrielsesbegrænsninger som omhandlet i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. De kompetente myndigheder vurderer grundlaget for indfrielsesbegrænsninger anført i kontraktlige eller juridiske bestemmelser, som regulerer instrumentet. De skal kræve, at institutter tilpasser de tilsvarende kontraktlige bestemmelser, hvis de ikke finder, at grundlaget for begrænsninger er hensigtsmæssigt. Hvis instrumenterne er underlagt national lovgivning, fordi der ikke foreligger kontraktlige bestemmelser, skal lovgivningen give instituttet mulighed for at begrænse indfrielsen som beskrevet i artikel 10, stk. 1-3, for at instrumenterne kan betegnes som egentlig kernekapital.

3. Beslutninger om at begrænse indfrielsen dokumenteres internt og indberettes skriftligt af instituttet til den kompetente myndighed med angivelse af begrundelsen for, at indfrielse på baggrund af kriterierne i stk. 3 er blevet nægtet helt eller delvist eller er blevet udskudt.

4. Hvis der træffes flere beslutninger om at begrænse indfrielse inden for samme periode, kan institutter dokumentere disse beslutninger i et sæt dokumenter.

AFDELING 2

Filtre

Artikel 12

Begrebet »gevinst ved salg« i medfør af artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Begrebet »gevinst ved salg« omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 betyder enhver registreret gevinst ved salg for instituttet, der registreres som en stigning i en kapitalgrundlagspost og er tilknyttet fremtidig marginindkomst, der opnås ved salg af securitiserede aktiver, når de fjernes fra instituttets balance i forbindelse med en securitiseringstransaktion.

2. Den registrerede gevinst ved salg bestemmes som forskellen mellem følgende litraer a) og b) som fastlagt inden for rammerne af de relevante regnskabsregler:

- a) nettoværdien af de modtagne aktiver, herunder nye aktiver, der opnås, minus andre aktiver, der afgives, eller nye forpligtelser, der påtages
- b) den regnskabsmæssige værdi af de securitiserede aktiver eller af den del, der ikke længere indregnes.

3. Den registrerede gevinst af salg, som er tilknyttet fremtidig marginindkomst, henviser i denne sammenhæng til den forventede fremtidige »mer-spread«, som defineret i artikel 242 i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 3

Fradrag i egentlige kernekapitalposter

Artikel 13

Fradrag af tab i det løbende regnskabsår i medfør af artikel 36, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Med henblik på at beregne dets egentlige kernekapital i løbet af året, og uanset om instituttet afslutter sit regnskab ved afslutningen af hver delårsperiode, udarbejder instituttet resultatopgørelse og fratrækker eventuelle tab i de egentlige kernekapitalposter, efterhånden som de opstår.

2. Med henblik på at udarbejde instituttets resultatopgørelse i overensstemmelse med stk. 1 bestemmes indtægter og udgifter i samme proces og på grundlag af samme regnskabsregler som dem, der benyttes i forbindelse med årsregnskabet. Indtægter og udgifter anslås konservativt og tildeles den delårsperiode, de er indtruffet i, således at den delårsperiode bærer en rimelig del af de forventede årlige indtægter og udgifter. Væsentlige eller ekstraordinære hændelser regnskabsføres fuldt ud og omgående i den delårsperiode, de opstår i.

3. Hvis tab for det løbende regnskabsår allerede er fratrukket egentlige kernekapitalposter som følge af et delårs- eller årsregnskab, er fradrag ikke nødvendigt. For så vidt angår denne artikel, betyder årsregnskab, at overskud og tab er blevet bestemt efter afslutning af delårsregnskabet eller årsregnskabet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler, som instituttet er underlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og Rådets direktiv 86/635/EØF⁽¹⁾ om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

4. Stk. 1-3 finder ligeledes anvendelse på gevinster og tab indregnet i akkumuleret anden totalindkomst.

Artikel 14

Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, i medfør af artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Fradrag af udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 foretages i henhold til stk. 2 og 3.

2. Udligningen af udskudte skatteaktiver i tilknyttede udskudte skatteforpligtelser foretages separat for hver skattepligtig enhed. Tilknyttede udskudte skatteforpligtelser begrænses til de forpligtelser, der kan henføres til skattelovgivningen i samme jurisdiktion som de udskudte skatteaktiver. Ved beregningen af udskudte skatteaktiver og -forpligtelser på konsolideret niveau medtager en skattepligtig enhed alle de enheder, der indgår i den samme koncern, skattemæssige konsolidering, skatteenhed eller konsoliderede selvangivelse i henhold til gældende national lovgivning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

3. Beløbet for tilknyttede udskudte skatteforpligtelser, der kan udlignes i udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, er lig med forskellen mellem beløbet i litra a) og beløbet i litra b):

a) beløbet for udskudte skatteforpligtelser som indregnet i henhold til de gældende regnskabsregler

b) beløbet for udskudte skatteforpligtelser, der følger af immaterielle aktiver og aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser.

Artikel 15

Fradrag af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser i medfør af artikel 36, stk. 1, litra e), og artikel 41, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Den kompetente myndighed giver kun den forudgående tilladelse, der er nævnt i artikel 41, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis den uidskrænkede ret til at anvende aktiverne i en ydelsesbaseret pensionskasse medfører omgående og uhindret adgang til aktiverne, f.eks. hvis anvendelsen af aktiverne ikke forhindres af begrænsninger, og tredjemand ikke har nogen form for krav på disse aktiver.

2. Der kan være tale om uhindret adgang til aktiver, når instituttet ikke skal anmode om og indhente specifik godkendelse fra pensionsmidlernes forvalter eller pensionsmodtagerne, hver gang det anvender overskydende midler i pensionskassen.

Artikel 16

Fradrag af forventet skat i medfør af artikel 36, stk. 1, litra l), og artikel 56, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet anvender regnskabsregler og regnskabspolitikker, der omhandler fuld indregning af løbende og udskudte skatteforpligtelser med tilknytning til transaktioner og andre hændelser, der er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen, kan instituttet overveje, om forventet skat allerede er indregnet. Den kompetente myndighed sikrer sig, at alle nødvendige fradrag er foretaget enten i henhold til de gældende regnskabsregler eller i henhold til andre justeringer.

2. Når instituttet beregner sin egentlige kernekapital på grundlag af årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002, er betingelsen i stk. 1 opfyldt.

3. Hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt, reducerer instituttet sin egentlige kernekapitalposter med det anslåede beløb for løbende og udskudte skatteforpligtelser, som endnu ikke er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen i forbindelse med transaktioner og andre hændelser, der er medtaget i balancen eller resultatopgørelsen. Det anslåede beløb for løbende og udskudt skat bestemmes ved hjælp af en metode, der svarer til metoden i forordning (EF) nr. 1606/2002. Det anslåede

beløb for udskudt skat må ikke modregnes udskudte skatteaktiver, der ikke er indregnet i regnskabet.

AFDELING 4

Andre fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

Artikel 17

Andre fradrag for kapitalinstrumenter i finansielle institutter i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Besiddelser af kapitalinstrumenter i finansielle institutter som defineret i artikel 4, stk. 26, i forordning (EU) nr. 575/2013 fratrækkes efter følgende beregninger:

a) Alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for det finansielle institut, der har udstedt dem, og som uden begrænsning er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital, såfremt det finansielle institut er underlagt solvenskrav.

b) Alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for udstederen, og som er uamortisable, absorberer den første og forholdsvist største andel af tab, efterhånden som de opstår, er efterstillet alle andre krav i tilfælde af insolvens og likvidation og har ingen præferenceudlodninger eller forudbestemte udlodninger, fratrækkes de egentlige kernekapitalposter, såfremt det finansielle institut ikke er underlagt solvenskrav.

c) Alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrenteudbetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital.

d) Alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis beløbet for den hybride kernekapital ikke er tilstrækkeligt, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital.

e) Andre instrumenter, der indgår i det finansielle instituts kapitalgrundlag i henhold til de gældende bestemmelser om tilsyn, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b), c) eller d) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, anvender institutterne fradragene som fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 for besiddelser af kapitalinstrumenter baseret på en tilsvarende fradragsmetode. For så vidt angår dette stykke, betyder en tilsvarende fradragsmetode en metode, der anvender fradraget på den samme kapitalpost, som kapitalen ville være kvalificeret til, hvis den var udstedt af instituttet selv.

3. De fradrag, der er nævnt i stk. 1, finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) hvis en kompetent myndighed har godkendt og fører tilsyn med det finansielle institut, og det finansielle institut er underlagt tilsynsmæssige krav svarende til de krav, der gælder for institutter i medfør af forordning (EU) nr. 575/2013. Denne tilgang anvendes over for finansielle institutter fra tredjelands, hvis der er udført en ækvivalensvurdering af det pågældende tredjelandets tilsynsordninger i henhold til nævnte forordning, og hvis det er konkluderet, at det pågældende tredjelandets tilsynsordning mindst svarer til den ordning, der anvendes i Unionen
- b) hvis det finansielle institut er udsteder af elektroniske penge, jf. definitionen i artikel 2 i direktiv 2009/110/EF ⁽¹⁾, og ikke er omfattet af de fakultative undtagelser, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 9
- c) hvis det finansielle institut er et betalingsinstitut, jf. definitionen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF ⁽²⁾, og ikke er omfattet af undtagelser omhandlet i nævnte direktivs artikel 26
- d) hvis det finansielle institut er en forvalter af alternative investeringsfonde, jf. definitionen i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾ eller et administrationsselskab, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

Artikel 18

Kapitalinstrumenter i tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er underlagt solvensordningen, som ikke er ækvivalent med den ordning, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 227 i nævnte direktiv, eller som ikke er blevet vurderet, fratrækkes på følgende måde:

- a) alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, som gælder for de tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der har udstedt dem, og som uden begrænsning i henhold til tredjelandets ordning er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital
- b) alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrenteudbetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital
- c) alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis dette overskydende beløb overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital
- d) for tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er underlagt tilsynsmæssige solvenskrav, fratrækkes andre instrumenter, der indgår i tredjelandforsikringsselskabernes eller -genforsikringsselskabernes kapitalgrundlag i henhold til den gældende solvensordning, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b), eller c) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

2. Hvis tredjelandets solvensordning, herunder kapitalgrundlagskrav, er blevet vurderet som svarende til den ordning, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 227 i nævnte direktiv, behandles besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber som besiddelser af kapitalinstrumenter i tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber, der er tilladt i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2009/138/EF.

3. I de tilfælde, der er nævnt i denne artikels stk. 2, anvender institutter fradragene som anført i artikel 44, litra b), artikel 58, litra b), og artikel 68, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår besiddelser af kapitalposter i forsikringsselskaber.

Artikel 19

Kapitalinstrumenter i virksomheder, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, i medfør af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

Besiddelser af kapitalinstrumenter i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, fratrækkes på følgende måde:

- a) alle instrumenter, der er kvalificeret som kapital i henhold til den selskabslovgivning, der gælder for den virksomhed, der har udstedt dem, og som uden begrænsning er indregnet i det lovpligtige kapitalgrundlags højeste kvalitetstrin, fratrækkes den egentlige kernekapital
- b) alle efterstillede instrumenter, der absorberer tab på going concern-basis, herunder muligheden for at annullere kuponrentebetalinger, fratrækkes den hybride kernekapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det overskydende beløb den egentlige kernekapital
- c) alle andre efterstillede instrumenter fratrækkes den supplerende kapital. Hvis beløbet for disse efterstillede instrumenter overstiger beløbet for den supplerende kapital, fratrækkes det overskydende beløb den hybride kernekapital. Hvis dette beløb overstiger beløbet for den hybride kernekapital, fratrækkes det resterende overskydende beløb den egentlige kernekapital
- d) andre instrumenter, der indgår i virksomhedens kapitalgrundlag i henhold til den gældende solvensordning, eller andre instrumenter, for hvilke instituttet ikke kan godtgøre, at betingelserne i litra a), b) eller c) finder anvendelse, fratrækkes den egentlige kernekapital.

KAPITEL III

HYBRID KERNEKAPITAL

AFDELING 1

Formen og arten af indfrielsesincitament

Artikel 20

Formen og arten af indfrielsesincitament i medfør af artikel 52, stk. 1, litra g), og artikel 63, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielsesincitament er alle egenskaber, der pr. udstedelsesdatoen skaber en forventning om, at kapitalinstrumentet sandsynligvis indfries.
2. De incitament, der er nævnt i stk. 1, omfatter bl.a. følgende former:
 - a) en call option kombineret med en stigning i instrumentets kreditspænd, hvis det pågældende call ikke anvendes
 - b) en call option kombineret med et krav eller en investoroption om at konvertere instrumentet til et egentligt kernekapitalinstrument, hvis det pågældende call ikke anvendes

- c) en call option kombineret med en ændring i referencesatsen, hvor kreditspændet over den anden referencesats er større end den oprindelige betalingssats minus swapsatsen
- d) en call option kombineret med en forøgelse af indfrielsesbeløbet i fremtiden
- e) en remarketing option kombineret med en stigning i instrumentets kreditspænd eller en ændring i referencesatsen, hvor kreditspændet over den anden referencesats er større end den oprindelige betalingssats minus swapsatsen, hvis der ikke foretages remarketing af instrumentet
- f) marketing af instrumentet på en sådan måde, at investorerne får en forventning om, at instrumentet vil blive indfriet.

AFDELING 2

Konvertering eller nedskrivning af hovedstol

Artikel 21

Arten af opskrivning af hovedstol efter en nedskrivning i medfør af artikel 52, stk. 1, litra n), og artikel 52, stk. 2, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Nedskrivningen af hovedstolen gælder pro rata for alle indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, som omfatter en tilsvarende nedskrivningsmekanisme og et identisk udløsningsniveau.
2. For at nedskrivningen kan betragtes som midlertidig, skal alle følgende betingelser være opfyldt:
 - a) Alle udlodninger, der skal foretages efter en nedskrivning, baseres på det reducerede hovedstolsbeløb.
 - b) Opskrivninger baseres på overskud, efter at instituttet har truffet en formel beslutning, som bekræfter det endelige overskud.
 - c) Opskrivning af instrumentet eller udbetaling af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb effektueres alene efter instituttets skøn med forbehold af de begrænsninger, der følger af litra d), e) og f), og instituttet er ikke forpligtet til at effektuere eller accelerere en opskrivning under bestemte omstændigheder.
 - d) En opskrivning effektueres pro rata mellem lignende hybride kernekapitalinstrument, der er blevet nedskrevet.
 - e) Det maksimale beløb, der kan tilskrives den samlede opskrivning af instrumentet sammen med udbetalingen af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb, er lig med instituttets overskud ganget med det beløb, der fås ved at dividere det beløb, der er fastsat i nr. 1), med det beløb, der er fastsat i nr. 2):
 - 1) summen af det nominelle beløb for alle instituttets hybride kernekapitalinstrumenter inden nedskrivning, som er blevet nedskrevet
 - 2) instituttets samlede kernekapital.

f) Summen af eventuelle opskrivningsbeløb og udbetalinger af kuponrente af det reducerede hovedstolsbeløb behandles som en betaling, der resulterer i en reduktion af den egentlige kernekapital og er sammen med andre udlodninger af egentlige kernekapitalinstrumenter underlagt begrænsningerne vedrørende det maksimale udlodningsbeløb omhandlet i artikel 141, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, som gennemført i national lovgivning.

3. Med henblik på stk. 2, litra e), foretages beregningen på det tidspunkt, hvor opskrivningen effektueres.

Artikel 22

Procedurer og tidspunkter for at bestemme, at en udløsende hændelse er indtruffet, i medfør af artikel 52, stk. 1, litra n), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet konstaterer, at den egentlige kernekapitalprocent er faldet under det niveau, der aktiverer konvertering eller nedskrivning af instrumentet på niveauet for anvendelse af kravene i første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, afgør ledelsesorganet eller et andet relevant organ i instituttet omgående, at en udløsende hændelse er indtruffet, og instituttet er uigenkaldeligt forpligtet til at nedskrive eller konvertere instrumentet.

2. Det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, fastlægges så hurtigt som muligt og senest en måned fra det tidspunkt, hvor det er konstateret, at en udløsende hændelse er indtruffet, jf. stk. 1.

3. Den kompetente myndighed kan kræve, at den maksimale periode på en måned, jf. stk. 2, reduceres, hvis den vurderer, at det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, kan fastsættes med tilstrækkelig sikkerhed, eller hvis den vurderer, at en omgående konvertering eller nedskrivning er nødvendig.

4. Hvis uafhængig kontrol af det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, er påkrævet i henhold til bestemmelserne vedrørende det pågældende hybride kernekapitalinstrument, eller hvis den kompetente myndighed kræver en uafhængig kontrol med henblik på at bestemme det beløb, der skal konverteres eller nedskrives, skal ledelsesorganet eller et andet relevant organ i instituttet sikre, at dette sker omgående. Den uafhængige kontrol udføres så hurtigt som muligt og må ikke hindre instituttets nedskrivning eller konvertering af det hybride kernekapitalinstrument og muligheder for at opfylde kravene i stk. 2 og 3.

AFDELING 3

Elementer af instrumenter, der kan være til hinder for rekapitalisering

Artikel 23

Elementer af instrumenter, der kan være til hinder for rekapitalisering, i medfør af artikel 52, stk. 1, litra o), i forordning (EU) nr. 575/2013

Elementer, der kan være til hinder for rekapitalisering af et institut omfatter bestemmelser, som kræver, at instituttet

komenserer eksisterende indehavere af kapitalinstrumenter, hvis et nyt kapitalinstrument udstedes.

AFDELING 4

Anvendelse af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter

Artikel 24

Anvendelse af enheder med særligt formål til indirekte udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter i medfør af artikel 52, stk. 1, litra p), og artikel 63, litra n), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis instituttet eller en enhed omfattet af konsolideringen i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 udsteder et kapitalinstrument, der tegnes af en enhed med særligt formål, indregnes dette kapitalinstrument ikke — på niveauet for instituttet eller ovennævnte enhed — som kapital af højere kvalitet end den laveste kvalitet af kapital, der udstedes til den pågældende enhed med særligt formål, og kapital, som den pågældende enhed med særligt formål udsteder til tredjemand. Dette krav gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

2. De rettigheder, der tildeles indehaverne af instrumenter udstedt af en enhed med særligt formål, må ikke være gunstigere, end hvis de var udstedt direkte af instituttet eller af en enhed omfattet af konsolideringen i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL IV

GENERELLE KRAV

AFDELING 1

Indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter

Artikel 25

Den krævede konservatisme i et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den underliggende eksponering, i medfør af artikel 76, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Et skøn er tilstrækkeligt konservativt, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) hvis investeringsmandatet for indekset angiver, at et kapitalinstrument i en enhed i den finansielle sektor, som indgår i indekset, ikke kan overstige en maksimal procentdel af indekset, anvender instituttet den procentdel som et skøn af værdien af de besiddelser, der fratrækkes egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, eller den egentlige kernekapital, hvis instituttet ikke kan afgøre besiddelsens præcise art

- b) hvis instituttet ikke kan fastlægge den maksimale procentdel nævnt i litra a), og indekset ifølge investeringsmandatet eller andre relevante oplysninger omfatter kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, fratrækker instituttet hele beløbet for indeksbesiddelserne egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, eller den egentlige kernekapital, hvis instituttet ikke kan afgøre besiddelsens præcise art.

2. Med henblik på stk. 1 gælder følgende:

- a) en indirekte besiddelse, der hidrører fra besiddelser af indeksinstrumenter, omfatter den andel af indekset, der er investeret i egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, der indgår i indekset
- b) Et indeks omfatter bl.a. indeksskapital-, aktie- eller obligationsindeks eller andre ordninger, hvor det underliggende instrument er et instrument udstedt af en enhed i den finansielle sektor.

Artikel 26

Betydningen af »stor administrativ byrde« i artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. For så vidt angår artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, er en stor administrativ byrde situationer, hvor løbende anvendelse af look-through over for kapitalbesiddelser i enheder i den finansielle sektor efter de kompetente myndigheders opfattelse ikke kan begrundes. I vurderingen af arten af situationer, der repræsenterer en stor administrativ byrde, tager de kompetente myndigheder hensyn til den lave væsentlighed af og korte besiddelsesperiode for sådanne positioner. En besiddelsesperiode af kort varighed kræver, at instituttet dokumenterer stærk likviditet for indekset.

2. Med henblik på stk. 1 vurderes en position at være af lav væsentlighed, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den individuelle nettoeksponering hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through overstiger ikke 2 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Den aggregerede nettoeksponering hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through overstiger ikke 5 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.
- c) Summen af aggregerede nettoeksponeringer hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter målt før look-through og fra andre besiddelser, der skal fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013, overstiger ikke 10 % af de egentlige kernekapitalposter som beregnet i artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 2

Tilsynsmyndighedens tilladelse til reduktion af kapitalgrundlaget

Artikel 27

Betydningen af »forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne« i medfør af artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

Forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne som fastsat i artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 betyder, at instituttets rentabilitet — som vurderet af den kompetente myndighed — fortsat er sund eller ikke ændres negativt, efter at instrumenterne er erstattet med med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet, på den pågældende dato eller inden for overskuelig fremtid. Den kompetente myndighed skal i sin vurdering tage højde for instituttets rentabilitet i stresssituationer.

Artikel 28

Procedure og datakrav i forbindelse med instituttets ansøgning om tilladelse til at foretage indfrielse, reduktion eller genkøb i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter må ikke bekendtgøres for indehavere af instrumenter, inden instituttet har indhentet forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed.

2. Hvis der er tilstrækkelig sikkerhed for, at indfrielse, reduktioner og genkøb vil finde sted, og når der er indhentet forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, fratrækker instituttet de tilsvarende beløb, som skal indfries, reduceres eller genkøbes, i de tilsvarende elementer af kapitalgrundlaget, inden selve indfrielse, reduktionerne eller genkøbene effektueres. Tilstrækkelig sikkerhed vurderes at eksistere, når instituttet offentligt har bekendtgjort, at det agter at indfri, reducere eller genkøbe et kapitalgrundlagsinstrument.

3. Stk. 1 og 2 gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 29

Instituttets ansøgning om tilladelse til at foretage indfrielse, reduktion eller genkøb i medfør af artikel 77 og artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 og passende omfang af begrænsningen af indfrielsen i medfør af artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Et institut skal indgive en ansøgning til den kompetente myndighed, inden det reducerer eller genkøber egentlig kernekapitalinstrumenter eller førtidsindfrier, indfrier eller genkøber hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter.

2. Ansøgningen kan omfatte en plan for udførelsen af de aktioner, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, for flere kapitalinstrumenter inden for en begrænset periode.

3. Ved genkøb af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter med henblik på opgørelse til markedsværdi kan de kompetente myndigheder på forhånd give deres tilladelse i overensstemmelse med kriterierne i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 til de aktioner, der er anført i artikel 77 i nævnte forordning, for et forudbestemt beløb:

a) For egentlige kernekapitalinstrumenter må dette beløb ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- 1) 3 % af beløbet af den omhandlede udstedelse
- 2) 10 % af det beløb, hvormed den egentlige kernekapital overstiger summen af egentlige kernekapitalkrav i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 6, i nævnte direktiv.

b) For hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter må det forudbestemte beløb ikke overstige det laveste af følgende beløb:

- 1) 10 % af beløbet af den omhandlede udstedelse
- 2) 3 % af det samlede beløb af udestående hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

4. De kompetente myndigheder kan også på forhånd give deres tilladelse til de aktioner, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis de tilknyttede kapitalgrundlagsinstrumenter overdrages til instituttets medarbejdere som en del af deres aflønning. Institutter skal underrette de kompetente myndigheder, hvis kapitalgrundlagsinstrumenter erhverves til disse formål, og fratrække disse instrumenter i kapitalgrundlaget ved hjælp af en tilsvarende fradragsmetode for den periode, de besiddes af instituttet. Tilsvarende fradrag kræves ikke længere, hvis udgifterne i forbindelse med en aktion omhandlet i dette stykke allerede er indregnet i kapitalgrundlaget i medfør af et delårs- eller årsregnskab.

5. En kompetent myndighed kan i overensstemmelse med kriterierne i artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013 på forhånd give sin tilladelse til en aktion, der er anført i artikel 77 i nævnte forordning, for et forudbestemt beløb, når det beløb af kapitalgrundlagsinstrumenter, der førtidsindfries, indfries eller

genkøbes, er ubetydeligt i forhold til det udstående beløb af den tilsvarende udstedelse eller førtidsindfrielsen, indfrielsen eller genkøbet.

6. Stk. 1-5 gælder på konsolideret, delkonsolideret og individuelt plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 30

Indhold af instituttets ansøgning i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Den ansøgning, der er nævnt i artikel 29, skal ledsages af følgende oplysninger:

- a) en velbegrunnet forklaring af rationalet for at udføre en af de aktioner, der er nævnt i artikel 29, stk. 1
- b) oplysninger om kapitalkrav og kapitalbuffere, som dækker en periode på mindst tre år, herunder kapitalgrundlagets niveau og sammensætning før og efter gennemførelsen af aktionen og virkningen af aktionen på de reguleringsmæssige krav
- c) virkningen på instituttets rentabilitet af en erstatning af et kapitalinstrument som anført i artikel 78, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) en evaluering af de risici, som instituttet eksponeres eller kan blive eksponeret for, og om kapitalgrundlaget sikrer tilstrækkelig dækning af sådanne risici, herunder stresstest af de væsentlige risici, der dokumenterer de potentielle tab ved forskellige scenarier
- e) oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige for at kunne evaluere, om det er hensigtsmæssigt at give tilladelse i overensstemmelse med artikel 78 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Den kompetente myndighed fritager instituttet for indsendelsen af nogle af oplysningerne i stk. 2, hvis den i forvejen har adgang til disse oplysninger.

3. Stk. 1 og 2 gælder på individuelt, konsolideret og delkonsolideret plan for anvendelse af tilsynsmæssige krav.

Artikel 31

Tidspunkt for instituttets indsendelse af ansøgning og den kompetente myndigheds behandling heraf i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Instituttet indgiver en udførlig ansøgning og de oplysninger, der er nævnt i artikel 29 og 30, til den kompetente myndighed senest tre måneder inden den dato, hvor en af aktionerne i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013 bekendtgøres over for indehaverne af instrumenterne.

2. Den kompetente myndighed kan i enkelttilfælde og under særlige omstændigheder tillade, at institutter indgiver ansøgningen, jf. stk. 1, med en kortere frist end perioden på tre måneder.

3. Den kompetente myndighed behandler en ansøgning inden for den frist, der er nævnt i stk. 1, eller inden for den frist, der er nævnt i stk. 2. Den kompetente myndighed skal tage højde for nye oplysninger, hvis de er tilgængelige, og hvis den vurderer, at disse oplysninger er væsentlige, som modtages i løbet af denne periode. Den kompetente myndighed begynder først at behandle ansøgningen, når den har konstateret, at de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, er modtaget fra instituttet.

Artikel 32

Ansøgninger om indfrielse, reduktion eller genkøb fra gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter i medfør af artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Med hensyn til indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter i gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser og lignende institutter skal ansøgningen, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, 2 og 6, og de oplysninger, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, indgives til den kompetente myndighed med den hyppighed, som instituttets kompetente organ også anvender ved undersøgelse af indfrielse.

2. En kompetent myndighed kan på forhånd give sin tilladelse til en aktion, der er anført i artikel 77 i forordning (EU) nr. 575/2013, for et forudbestemt beløb, der skal indfries, efter indregning af beløbet for tegningen af nye betalte egentlige kernekapitalinstrumenter i en periode på op til et år. Det forudbestemte beløb kan være op til 2 % af den egentlige kernekapital, hvis myndigheden finder, at dette ikke udgør en trussel for instituttets nuværende eller fremtidige solvenssituation.

AFDELING 3

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget

Artikel 33

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget i medfør af artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. En midlertidig fravigelse har en varighed, der ikke overstiger varigheden af den finansielle bistandsoperation. Fravigelsen bevilges ikke for en periode på mere end fem år.

2. Fravigelsen gælder kun for nye besiddelser af instrumenter i den enhed i den finansielle sektor, som er genstand for den finansielle bistandsoperation.

3. Med henblik på at tillade midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget kan en kompetent myndighed skønne, at de midlertidige besiddelser, der er

omhandlet i artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i en finansiell bistandsoperation, der har til formål at reorganisere og redde en enhed i den finansielle sektor, såfremt operationen udføres i henhold til en plan godkendt af den kompetente myndighed, og såfremt denne plan tydeligt anfører faser, tidspunkter og formål og angiver forbindelsen mellem de midlertidige besiddelser og den finansielle bistandsoperation.

KAPITEL V

MINORITETSINTERESSER OG HYBRIDE KERNEKAPITAL-INSTRUMENTER OG SUPPLERENDE KAPITALINSTRUMENTER UDSTEDT AF DATTERSELSKABER

Artikel 34

Aktivtype, der kan vedrøre driften af en enhed med særligt formål (SPE), og betydningen af minimal og ubetydelig i forbindelse med kvalificerende hybrid kernekapital og supplerende kapital udstedt af en enhed med særligt formål i medfør af artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. En SPE's aktiver betragtes som minimale og ubetydelige, når begge følgende betingelser er opfyldt:

- SPE's aktiver, som ikke er andele i det tilknyttede datterselskabs kapitalgrundlag, er begrænset til kontanter afsat til betaling af kuponrenter og indfrielse af forfaldne kapitalgrundlagsinstrumenter
- SPE's aktiver, bortset fra de aktiver, der er nævnt i litra a), udgør højst 0,5 % af SPE's gennemsnitlige samlede aktiver i løbet af de sidste tre år.

2. For så vidt angår stk. 1, litra b), kan den kompetente myndighed tillade, at et institut anvender en højere procentdel, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- den højere procentdel er nødvendig alene for at dække driftsomkostningerne for enheden med særligt formål
- det tilsvarende nominelle beløb overstiger ikke 500 000 EUR.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER I FORORDNING (EU) NR. 575/2013 VEDRØRENDE KAPITALGRUNDLAG

Artikel 35

Yderligere filtre og fradrag i medfør af artikel 481, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Justeringerne af egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter som omhandlet i artikel 481 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes i overensstemmelse med stk. 2-7.

2. Hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er resultatet af kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 57, litra a)-c), i direktiv 2006/48/EF, foretages justeringen i egentlige kernekapitalposter.

3. I andre tilfælde end de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er blevet anvendt på det samlede beløb for disse poster, jf. artikel 57, litra a)-ca), og artikel 154 i direktiv 2006/48/EF, foretages justeringen i hybride kernekapitalposter.

4. Hvis beløbet for hybride kernekapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i egentlige kernekapitalposter.

5. I andre tilfælde end de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2, og hvis disse fradrag og filtre i medfør af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF er blevet anvendt på kapitalgrundlagsposter, jf. artikel 57, litra d)-h), i direktiv 2006/48/EF, eller det samlede kapitalgrundlag, foretages justeringen i supplerende kapitalposter.

6. Hvis beløbet for supplerende kapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i hybride kernekapitalposter.

7. Hvis beløbet for supplerende kapitalposter og hybride kernekapitalposter er lavere end den tilknyttede justering, foretages den resterende justering i egentlige kernekapitalposter.

Artikel 36

Indregning af kapitalposter, som ikke i henhold til overgangsbestemmelser om kapitalinstrumenter, der ikke udgør statsstøtte, betragtes som egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter, i andre kapitalgrundlagsposter i medfør af artikel 487, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Hvis kapitalgrundlagsinstrumenter behandles som anført i artikel 487, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021, kan instrumenterne behandles på denne måde helt eller delvist. Behandlingen har ingen betydning for beregningen af den grænse, der er fastsat i artikel 486, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Kapitalgrundlagsinstrumenter omhandlet i stk. 1 kan også behandles som poster omhandlet i artikel 484, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt de er poster som anført i artikel 484, stk. 3, i nævnte forordning, og såfremt deres beløb ikke længere overstiger de gældende procentdele anført i artikel 486, stk. 2, i nævnte forordning.

3. Kapitalgrundlagsinstrumenter omhandlet i stk. 1 kan også behandles som poster omhandlet i artikel 484, stk. 4, såfremt de er poster som anført i artikel 484, stk. 3 eller 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, og såfremt deres beløb ikke længere overstiger de gældende procentdele anført i artikel 486, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 37

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. januar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 242/2014**af 7. marts 2014****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Lammefjordskartofler (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Danmarks ansøgning om registrering af betegnelsen »Lammefjordskartofler« er i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør betegnelsen »Lammefjordskartofler« derfor registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2014.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 286 af 2.1.2013, s. 3.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

DANMARK

Lammefjordskartofler (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 243/2014**af 7. marts 2014****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Tysklands ansøgning om registrering af betegnelsen »Bornheimer Spargel«/»Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør denne betegnelse registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 286 af 2.10.2013, s. 12.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

TYSKLAND

Bornheimer Spargel/Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 244/2014**af 7. marts 2014****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Strachitunt (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Strachitunt« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør denne betegnelse registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 290 af 5.10.2013, s. 5.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

ITALIEN

Strachitunt (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 245/2014**af 13. marts 2014****om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 5 og 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 ⁽²⁾ fastsættes der tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart.
- (2) Nogle medlemsstater har konstateret, at visse bestemmelser i forordning (EU) nr. 1178/2011 resulterer i en urimelig og uforholdsmæssigt stor administrativ eller økonomisk byrde for enten dem selv eller for de berørte parter, og har derfor anmodet om fravigelser af visse krav i henhold til artikel 14, stk. 6, i forordning (EF) nr. 216/2008.
- (3) Anmodningerne om fravigelse er gennemgået af Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur, som har fremsat en henstilling til Kommissionen om at vedtage visse fravigelser.
- (4) Medlemsstaterne har ligeledes konstateret en række redaktionelle fejl i Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011, som har ført til utilsigtede gennemførelsesvanskeligheder.
- (5) De gældende krav bør derfor ændres for at vedtage de fravigelser, som har til formål at præcisere reglerne og korrigere redaktionelle fejl.
- (6) Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 indeholder desuden i bilag I (del-FCL) krav om træning og prøver med henblik på at opnå instrumentrettighed (IR).

De krav, der gælder for en IR, var baseret på de tidligere JAR-FCL-krav, og det er konstateret, at der er behov for at revidere dem.

- (7) Der bør derfor indføres yderligere krav til de kvalifikationer, der kræves til flyvning under instrumentvejrforhold, og specifikke krav til skyflyvning i svæveflyvemaskine.
- (8) For at sikre, at instrumenttræning, som er påbegyndt, eller erfaring, der er erhvervet, forud for nærværende forordnings anvendelse, kan tages i betragtning med henblik på at opnå disse rettigheder, bør betingelserne for at godskrive denne træning eller instrumenterfaring fastsættes.
- (9) Medlemsstaterne bør kunne godskrive instrumenterfaring, som en rettighedsindehaver fra et tredjeland har erhvervet, hvis der kan garanteres et sikkerhedsniveau svarende til det niveau, som er fastsat ved forordning (EF) nr. 216/2008. Betingelserne for anerkendelsen af denne erfaring bør også fastsættes.
- (10) For at sikre en glidende overgang og opretholde et højt og ensartet niveau for civil luftfartssikkerhed i Den Europæiske Union bør gennemførelsesforanstaltningerne afspejle det aktuelle tekniske niveau, herunder bedste praksis, og den videnskabelige og tekniske udvikling inden for pilottræning. I overensstemmelse hermed bør der tages hensyn til de tekniske krav og administrative procedurer, der er godkendt af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), og til de krav, der allerede er fastsat i bilag I (del-FCL) til forordning (EU) nr. 1178/2011, samt den gældende nationale lovgivning vedrørende særlige nationale forhold, og de bør afspejles i dette regelsæt, under hensyntagen til de specifikke behov, som piloter, der udfører GA-flyvning, har.
- (11) Agenturet har udarbejdet et udkast til gennemførelsesbestemmelser og forelagt disse for Kommissionen i form af en udtalelse som krævet i artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 216/2008.
- (12) Medlemsstater, der har indført en national ordning for godkendelse af piloter til flyvning under instrumentvejrforhold (Instrument Meteorological Conditions (IMC)) med beføjelser, der er begrænset til en medlemsstats nationale luftrum, og som kan dokumentere, at ordningen er sikker og at der er et specifikt lokalt behov, bør fortsat kunne udstede sådanne tilladelser i en begrænset periode, under forudsætning af, at visse betingelser er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 76.

⁽²⁾ EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1.

- (13) I henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012⁽¹⁾ kan visse flyvninger, som f.eks. flyvninger, hvor omkostningerne deles, eller introduktionsflyvninger udføres i overensstemmelse med reglerne for ikke-erhvervsmæssige operation af ikke-komplekse luftfartøjer. Det bør derfor sikres, at piloternes beføjelser som fastsat i forordning (EU) nr. 1178/2011 er i overensstemmelse med denne strategi.
- (14) Derfor bør flyvninger i disse kategorier, der er omhandlet i forordning (EUF) nr. 965/2012, være tilladt for piloter, der har PPL, SPL, BPL og LAPL.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur, der er nedsat i henhold til artikel 65 i forordning (EF) nr. 216/2008 —
- (16) Forordning (EU) nr. 1178/2011 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Pilot- og helbredslicenscertificering

1. Med forbehold af artikel 8 skal piloter, der opererer de luftfartøjer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b) og c), og artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 216/2008, opfylde de tekniske krav og administrative procedurer, der er fastsat i bilag I og IV til nærværende forordning.

2. Uanset de beføjelser, som er tildelt indehavere af certifikater som omhandlet i bilag I til denne forordning, må indehavere af pilotcertifikater, der er udstedt i henhold til subpart B eller C i bilag I til denne forordning, foretage flyvninger som omhandlet i artikel 6, stk. 4a, i forordning (EU) nr. 965/2012. Dette gælder dog med forbehold af eventuelle yderligere krav i forbindelse med befordring af passagerer eller udviklingen af kommercielle operationer som defineret i subpart B eller C til bilag I til denne forordning.»

- 2) I artikel 4 tilføjes følgende som stk. 8:

»8. Medlemsstaterne kan indtil den 8. april 2019 udstede tilladelser til piloter til med specifikke begrænsede beføjelser

at føre luftfartøjer i henhold til instrumentflyvereglerne, før denne opfylder alle de krav, der er nødvendige for at få udstedt en instrumentrettighed i overensstemmelse med denne forordning på betingelse af, at:

- a) medlemsstaterne kun udsteder disse tilladelser, når det er berettiget som følge af specifikke lokale behov, som ikke kan dækkes af de rettigheder, der er fastsat i henhold til denne forordning
- b) at de beføjelser, der gives i tilladelsen, er baseret på en sikkerhedsrisikovurdering udført af medlemsstaten under hensyntagen til, hvor megen træning der er nødvendig for at piloten opnår det ønskede kvalifikationsniveau
- c) de beføjelser, der gives i tilladelsen, skal være begrænset til medlemsstatens nationale luftrum eller dele heraf
- d) tilladelsen udstedes til ansøgere, der har gennemgået relevant træning med kvalificerede instruktører, og som over for en kvalificeret eksaminator vist, at han eller hun er i besiddelse af de krævede kvalifikationer som fastsat af medlemsstaten
- e) medlemsstaten meddeler Kommissionen, EASA og de øvrige medlemsstater de nærmere oplysninger om denne tilladelse, herunder den begrundelse og sikkerhedsrisikovurdering, der ligger til grund herfor
- f) medlemsstaterne overvåger aktiviteterne i forbindelse med tilladelsen for at sikre et acceptabelt sikkerhedsniveau og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis der konstateres en øget risiko eller eventuelle andre sikkerhedsmæssige betænkeligheder
- g) medlemsstaterne foretager en gennemgang af de sikkerhedsmæssige aspekter af gennemførelsen af tilladelsen og sender Kommissionen en rapport senest den 8. april 2017.»

- 3) Artikel 12, stk. 4, affattes således:

»4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte først fra den 8. april 2015 at anvende denne forordnings bestemmelser på piloter, som er indehavere af et certifikat og tilhørende helbreds-godkendelse udstedt af et tredjeland, og som er involveret i ikke-erhvervsmæssig operation af de i artikel 4, stk. 1, litra b) eller c), i forordning (EF) nr. 216/2008, omhandlede luftfartøjer.»

- 4) Bilag I, II, III og VI ændres i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 296 af 25.10.2012, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Bilag I (del-FCL) til forordning (EU) nr. 1178/2011 ændres som følger:

- 1) Overskriften til FCL.015 affattes således:

»FCL.015 Ansøgning om og udstedelse, forlængelse og fornyelse af certifikater, rettigheder og beviser«

- 2) FCL.020 affattes således:

»FCL.020 Flyveelev

- a) En flyveelev må ikke flyve alene, medmindre vedkommende er autoriseret hertil og overvåges af en flyveinstruktør.
- b) Før flyveelevens første soloflyvning skal flyveelevens være fyldt mindst:
- 1) for flyvemaskiner, helikoptere og luftskibe: 16 år
- 2) for svæveflyvemaskiner og balloner: 14 år.«

- 3) I FCL.025 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»FCL.025 Teoriprøver for udstedelse af certifikater og rettigheder«

- b) Litra a), nr.1) og 2), affattes således:

- »1) Ansøgere skal tage alle teoriprøver til et bestemt certifikat eller en rettighed under én medlemsstats ansvarsområde.
- 2) Ansøgere skal først tage en teoriprøve, når de har gennemført de relevante teorielementer i træningskurset på et tilfredsstillende niveau, og hvis det anbefales af den godkendte træningsorganisation (ATO), som er ansvarlig for deres træning.«

- c) I litra b) foretages følgende ændringer:

- i) Nr.1) affattes således:

- »1) En teoriprøve vil være bestået, hvis ansøgeren opnår mindst 75 % af de point, der er tildelt den pågældende besvarelse. Der gives ikke strafpoint.«

- ii) Nr. 3 og litra b), andet afsnit, affattes således:

- »3) Hvis en ansøger ikke har bestået en af eksamensopgaverne under teoriprøven efter fire forsøg eller ikke har bestået alle opgaver efter enten seks forsøg eller inden for den periode, der er nævnt i nr. 2, skal denne besvare alle eksamensopgaverne igen.

Før ansøgeren tager teoriprøven en gang til, skal vedkommende have ekstra træning hos en ATO. Omfanget af den påkrævede træning skal fastlægges af ATO på grundlag af ansøgerens behov.«

- d) Litra c), nr.1), ii), affattes således:

- »ii i en periode på 36 måneder for udstedelsen af et erhvervsmæssigt pilotcertifikat, en instrumentrettighed (IR) eller en en-route-instrumentrettighed (EIR)«

- 4) I FCL.035 foretages følgende ændringer:

- a) I litra a) foretages følgende ændringer:

- i) Nr. 1 og indledningen til nr. 2, affattes således:

- »1) Medmindre andet er angivet i denne del, skal flyvetid for at blive godskrevet til et certifikat, en rettighed eller et bevis være fløjet i samme luftfartøjskategori som certifikatet, rettigheden eller beviset ønskes udstedt for.

- 2) Luftfartøjschef (PIC) eller luftfartøjschef under instruktion«

- ii) Nr. 3) affattes således:

- »3) Flyvetid som andenpilot eller som luftfartøjschef under tilsyn (PICUS). Medmindre andet er fastlagt i denne del, er indehaveren af et pilotcertifikat, når denne fungerer som andenpilot eller som PICUS, berettiget til at få godskrevet al flyvetiden som andenpilot i forbindelse med den samlede flyvetid, der kræves for et pilotcertifikat i en højere kategori.«

b) I litra b) foretages følgende ændringer:

i) Nr. 1) affattes således:

- »1) En ansøger, som har bestået ATPL-teoriprøven, kan få dette godskrevet med henblik på opfyldelsen af de teoretiske krav til pilotcertifikatet til lette luftfartøjer, det private pilotcertifikat, det erhvervsmæssige pilotcertifikat og, bortset fra helikoptere, en IR og en EIR i samme luftfartøjskategori.«

ii) Følgende indsættes som nr. 5:

- »5) Uanset litra b), nr. 3, skal indehaveren af en IR(A), der har fuldført et kompetencebaseret modulopbygget IR(A)-kursus, eller indehaveren af en EIR kun godskrives fuldt med henblik på opfyldelse af kravene til teoriundervisning og -prøve for en IR i en anden luftfartøjskategori, hvis denne også har bestået teoriundervisningen og -prøven for IFR-delen af det kursus, der kræves i overensstemmelse med FCL720.A, litra b), nr. 2), i).«

5) I FCL.055 foretages følgende ændringer:

a) Litra d), indledningen, affattes således:

- »d) Specifikke krav til indehavere af en instrumentrettighed (IR) eller en en-route-instrumentrettighed (EIR). Uanset ovenstående bestemmelser skal indehavere af en IR eller en EIR have demonstreret evnen til at anvende det engelske sprog på et niveau, som gør, at de kan:«

b) Litra e) affattes således:

- »e) Sprogfærdigheder og brugen af engelsk demonstreres for IR- og EIR-indehavere ved hjælp af en metode, som fastlægges af den kompetente myndighed.«

6) I FCL.060 affattes litra b), nr. 3, således:

»3) som andenpilot til afløsning ved marchhøjde (cruise relief), medmindre denne:

- i) opfylder kravene i litra b), nr. 1), eller
- ii) i løbet af de foregående 90 dage har fløjet mindst tre rutesektor som andenpilot til afløsning ved marchhøjde (cruise relief i samme luftfartøjstype eller -klasse) eller
- iii) for nylig har fuldført praktisk opfriskningstræning i en FFS med højst 90 dages mellemrum. Denne opfriskningstræning kan kombineres med operatørens opfriskningstræning, som er foreskrevet i de relevante krav i del-ORO.«

7) I FCL.105.A affattes litra b) således:

- »b) Indehavere af et LAPL(A) må først befordre passagerer, når de efter udstedelsen af certifikatet har fuldført 10 timers flyvetid som luftfartøjschef (PIC) på flyvemaskiner eller TMG.«

8) I FCL.105.S affattes litra b) således:

- »b) Indehavere af et LAPL(A) må først befordre passagerer, når de efter udstedelsen af certifikatet har fuldført 10 timers flyvetid eller 30 starter som luftfartøjschef (PIC) på svæveflyvemaskiner eller motorsvæveflyvemaskiner.«

9) FCL.105.B affattes således:

»FCL.105.B LAPL(B) - Beføjelser

Indehavere af et LAPL til balloner har beføjelser til at fungere som luftfartøjschef på varmluftballoner eller varmluftskibe med højst 3 400 m³ hylsterkapacitet eller gasballoner med højst 1 260 m³ hylsterkapacitet med højst tre passagerer, således at der aldrig er flere end fire personer om bord på luftfartøjet.«

10) I FCL.110. B affattes overskriften således:

»FCL.110.B LAPL(B) - Krav om erfaring og godskrivning«

11) I FCL.235 affattes litra c), nr. 2), således:

- »2) Hvis ansøgeren underkendes i et hvilket som helst emne i et afsnit, vil hele afsnittet blive underkendt. Hvis ansøgeren kun underkendes i ét afsnit, skal alene dette afsnit tages om igen. Hvis ansøgeren underkendes i mere end 1 afsnit, vil denne blive underkendt i hele prøven.«

12) I FCL.235 affattes litra b), nr. 3), således:

»3) træning, testning og prøver med henblik på de rettigheder eller beviser, der er knyttet til dette certifikat.«

13) I FCL.205.H affattes litra b), nr. 3), således:

»3) træning, testning og prøver med henblik på de rettigheder eller beviser, der er knyttet til dette certifikat.«

14) I FCL.205.As affattes litra b), nr. 3), således:

»3) træning, testning og prøver med henblik på de rettigheder eller beviser, der er knyttet til dette certifikat.«

15) I FCL.205.S affattes litra c), således:

»c) Uanset litra b), nr. 2), kan indehavere af et SPL med beføjelser til at fungere som instruktør eller eksaminator modtage betaling for:

1) udførelse af flyveinstruktion for LAPL(S) eller SPL

2) udførelse af praktiske prøver og duelighedsprøver for disse certifikater

3) træning, testning og prøver med henblik på de rettigheder eller beviser, der er knyttet til dette certifikat.«

16) I FCL.205.B foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) Indehavere af et BPL har beføjelser til at fungere som luftfartøjschef på balloner.«

b) Litra c), nr. 3, affattes således:

»3) træning, testning og prøver med henblik på de rettigheder eller beviser, der er knyttet til dette certifikat.«

17) I FCL.230.B affattes litra a), nr. 2), således:

»2) én træningsflyvning med instruktør på en ballon i den relevante klasse og den største gruppe, som de har beføjelser til«

18) I FCL.510.A affattes litra c), nr. 2), således:

»2) Indehavere af et flyvemaskinistcertifikat udstedt i overensstemmelse med de gældende nationale regler godskrives 50 % af flyvemaskinisttiden op til højst 250 timer. Disse 250 timer kan godskrives i de 1 500 timer, der kræves i henhold til litra b), og de 500 timer, der kræves i henhold til litra b), nr. 1), hvis det samlede antal godskrevne timer i henhold til en af disse bestemmelser ikke overstiger 250 timer.«

19) FCL.600 affattes således:

»FCL.600 IR - Generelt

Med forbehold af FCL.825 må IFR-operationer på flyvemaskiner, helikoptere, luftskibe eller VTOL-luftfartøjer kun foretages af indehavere af PPL, CPL, MPL og ATPL med en IR, der svarer til luftfartøjskategorien, eller i forbindelse med praktiske prøver eller dobbeltstyringsinstruktion«.

20) I FCL.610 foretages følgende ændringer:

a) Litra a), nr. 1), i), affattes således:

»i) rettighed til at natflyvning i overensstemmelse med FCL.810, hvis IR-beføjelserne skal anvendes om natten, eller«

b) Litra b) affattes således:

»b) have fuldført mindst 50 timers flyvetid på rundflyvninger som luftfartøjschef på flyvemaskiner, TMG, helikoptere eller luftskibe, hvoraf mindst 10 eller, for luftskibe, 20 timer skal være i den relevante luftfartøjskategori.«

21) I FCL.615 affattes litra b) således:

»b) Prøve. Ansøgere skal demonstrere teoretisk viden på et niveau, der svarer til de beføjelser, der gives, om følgende emner:

- luftfartslovgivning
- generel viden om luftfartøjer - instrumentering
- planlægning og overvågning af flyvning
- menneskelig ydeevne
- meteorologi
- radionavigation
- IFR-kommunikation.«

22) I FCL.625.H affattes litra a), nr. 2), således:

»2) skal kun udføre afsnit 5 og de relevante emner i afsnit 1 i den duelighedsprøve, der er fastlagt i tillæg 9 til denne del, for den relevante helikoptertype, når det ikke kombineres med forlængelse af en typerettighed. I dette tilfælde kan en FTD 2/3 eller en FFS, som repræsenterer den relevante helikoptertype, anvendes, men mindst hver anden duelighedsprøve for forlængelse af en IR(H) under disse omstændigheder skal udføres på en helikopter.«

23) I FCL.710 affattes litra b) således:

»b) Hvis varianten ikke er blevet fløjet inden for en periode på to år efter differencetræningen, kræves der yderligere differencetræning eller en duelighedsprøve på den variant for at bevare beføjelserne, bortset fra typer eller varianter inden for klasserettigheder til enmotorede luftfartøjer med stempelmotorer og TMG.«

24) I FCL.725 affattes litra b), nr. 4), således:

»4) For flyvemaskiner med én pilot, som er klassificeret som højtydende flyvemaskiner, skal prøven være skriftlig og indeholde mindst 100 multiple choice-spørgsmål fordelt på pensummets emner.«

25) I FCL.720.A affattes litra e) således:

»e) Uanset litra d) må en medlemsstat udstede en typerettighed med begrænsede beføjelser for flyvemaskiner med flere piloter, som giver indehaveren af en sådan rettighed ret til at fungere som andenpilot til afløsning ved marchhøjde (cruise relief) over FL200, forudsat at to andre besætningsmedlemmer har en typerettighed i overensstemmelse med litra d).«

26) I FCL.740.A affattes litra a), nr. 4), således:

»4) Forlængelse af en en-route-instrumentrettighed (EIR) eller en IR(A), hvis en sådan haves, kan kombineres med en duelighedsprøve for forlængelse af en klasse- eller typerettighed.«

27) I FCL.735.As affattes litra a) således:

»a) MCC-træningskurset skal omfatte mindst:

- 1) 12 timers teoriundervisning og øvelser og
- 2) 5 timers praktisk MCC-træning

Der skal anvendes en FNPT II eller III kvalificeret til MCC, en FTD 2/3 eller en FFS.«

28) I FCL.810 affattes litra a), nr. 1, således:

a) Nr. 1, første afsnit, affattes således:

»1) Hvis beføjelser tilknyttet et LAPL, SPL eller PPL for flyvemaskiner, TMG eller luftskibe skal udøves under VFR-betingelser om natten, skal ansøgere have gennemført et træningskursus hos en ATO. Kurset skal omfatte:«

b) Nr. ii) affattes således:

»ii mindst fem timers flyvetid i den relevante luftfartøjskategori om natten, herunder mindst tre timers dobbeltstyringsinstruktion, herunder mindst én times rundflyvningsnavigation med mindst én dobbeltstyringsrundflyvning på mindst 50 km (27 NM) og fem solostarter og fem sololanding med fuldt stop.«

29) Følgende indsættes som FCL.825 og FLC.830:

»FCL.825 En-route-instrumentrettighed (EIR)

a) Beføjelser og betingelser

1) Indehavere af en en-route-instrumentrettighed (EIR) har beføjelser til at udføre flyvninger om dagen i henhold til IFR i flyvningens en-route-fase med en flyvemaskine, for hvilken der haves en klasse- eller typerettighed. Beføjelsen kan udvides til at omfatte udførelse af flyvninger om natten i henhold til IFR i flyvningens en-route-fase, hvis piloten har en rettighed til natflyvning i overensstemmelse med FCL.810.

2) Indehaveren af en EIR skal kun påbegynde eller fortsætte en flyvning, for hvilken denne har til hensigt at udføre de beføjelser, der er tilknyttet rettigheden, hvis de seneste tilgængelige meteorologiske oplysninger viser, at:

i vejrforholdene ved start er således, at den del af flyvningen fra start til en planlagt overgang fra VFR til IFR kan gennemføres i overensstemmelse med VFR, og

ii vejrforholdene på det forventede ankomsttidspunkt på den planlagte ankomstflyveplads vil være således, at den del af flyvningen fra en overgang fra IFR til VFR til landing kan gennemføres i overensstemmelse med VFR.

b) Forudsætninger. Ansøgere til en EIR skal mindst have et PPL(A) og have fuldført mindst 20 timers flyvetid på rundflyvninger som luftfartøjschef på flyvemaskiner.

c) Træningskursus. Ansøgere til en EIR skal inden for en periode på 36 måneder have fuldført følgende hos en ATO:

1) mindst 80 timers teoriundervisning i overensstemmelse med FCL.615 og

2) Instrumentflyveinstruktion, hvoraf:

i flyvetræningen med henblik på en enmotoret-EIR skal omfatte mindst 15 timers instrumentflyvetid under instruktion og

ii flyvetræningen med henblik på en flermotoret-EIR skal omfatte mindst 16 timers instrumentflyvetid under instruktion, hvoraf mindst 4 timer skal være i flermotorede flyvemaskiner.

d) Teoretisk viden. Inden ansøgere må aflægge den praktiske prøve, skal de demonstrere teoretisk viden på et niveau, som svarer til de beføjelser, der gives inden for de områder, der er omhandlet i FCL.615, litra b).

e) Praktisk prøve. Efter træningen skal ansøgeren bestå en praktisk prøve i en flyvemaskine med IRE. Er der tale om en flermotoret-EIR, skal den praktiske prøve udføres i en flermotoret flyvemaskine. Er der tale om en enmotoret-EIR, skal den praktiske prøve udføres i en enmotoret flyvemaskine.

f) Uanset litra c) og d) skal indehaveren af en enmotoret-EIR, der også har en klasse- eller typerettighed til flermotorede flyvemaskiner, og som ønsker at opnå en flermotoret-EIR for første gang, fuldføre et kursus hos en ATO, som omfatter mindst 2 timers instrumentflyvetid under instruktion i flyvningens en-route-fase i flermotorede flyvemaskiner og bestå den praktiske prøve, der er omhandlet i litra e).

g) Gyldighed, forlængelse og fornyelse.

1) En EIR er gyldig i ét år.

2) Personer, der ansøger om en forlængelse af en EIR skal:

i) bestå en duelighedsprøve i en flyvemaskine inden for 3 måneder umiddelbart forud for rettighedens udløbsdato, eller

ii) inden for 12 måneder forud for rettighedens udløbsdato fuldføre 6 timer som luftfartøjschef i henhold til IFR og én træningsflyvning af mindst 1 times varighed med en instruktør, som har beføjelser til at give træning med henblik på en IR(A) eller en EIR.

3) For hver anden efterfølgende forlængelse skal indehaveren af en EIR bestå en duelighedsprøve i overensstemmelse med litra g), nr. 2, i).

4) Hvis en EIR er udløbet, skal ansøgere for at forny deres beføjelser:

i) fuldføre opfriskningstræning hos en instruktør, som har beføjelser til at give træning med henblik på en IR(A) eller en EIR, for at nå op på det færdighedsniveau, der kræves, og

ii) gennemføre en duelighedsprøve.

- 5) Hvis en EIR ikke er blevet forlænget eller fornyet i de foregående syv år, skal indehaveren igen bestå teoriprøven med henblik på en EIR i overensstemmelse med FCL.615, litra b).
- 6) Er der tale om en flermotoret-EIR, skal duelighedsprøven med henblik på forlængelse eller fornyelse og den træningsflyvning, der kræves i henhold til litra g), nr. 2, ii), gennemføres i en flermotoret flyvemaskine. Hvis piloten også har en enmotoret-EIR, skal denne duelighedsprøve også resultere i en forlængelse eller fornyelse af denne EIR.
- h) Hvis en person, der ansøger om en EIR, har fuldført instrumentflyvetid under instruktion med en IRI(A) eller en FI(A), der har beføjelse til at undervise med henblik på en IR eller en EIR, kan disse timer godskrives i de timer, der kræves i henhold til litra c), nr. 2), i) og ii), med op til et maksimum på hhv. 5 eller 6 timer. De 4 timers instrumentflyvetid under instruktion i flermotorede flyvemaskiner, der kræves i henhold til litra c), nr. 2), ii), er ikke omfattet af denne godskrivning.
 - 1) For at bestemme antallet af timer, der skal godskrives, og fastlægge træningsbehovet skal ansøgeren have gennemgået en vurdering forud for tilmelding hos en ATO.
 - 2) Gennemførelsen af instrumentflyveinstruktionen ved en IRI(A) eller FI(A) i henhold til litra a, i), eller litra b, i), skal registreres i en specifik uddannelsesbog og underskrives af instruktøren.
- i) Ansøgere til en EIR som har et del-FCL PPL eller CPL og en gyldig IR(A), der er udstedt af et tredjeland i overensstemmelse med kravene i bilag I til Chicago-konventionen, kan godskrives fuldt ud med henblik på opfyldelse af de træningskursuskrav, der er nævnt i litra c). For at få udstedt en EIR skal ansøgeren:
 - 1) bestå den praktiske prøve, der kræves til en EIR
 - 2) uanset litra d) under den praktiske prøve demonstrere over for eksaminatoren, at han/hun har erhvervet et tilstrækkeligt niveau af teoretisk viden om luftfartslovgivning, meteorologi samt flyveplanlægning og -præstation (IR)
 - 3) have en minimumserfaring på mindst 25 timers flyvetid i henhold til IFR som luftfartøjschef på flyvemaskiner.

»FCL.830 Rettighed til at flyve svæveflyvemaskiner, der anvendes til skyflyvning

- a) Indehavere af et pilotcertifikat med beføjelser til at flyve svæveflyvemaskiner må kun flyve en svæveflyvemaskine eller en motorsvæveflyvemaskine, bortset fra TMG, i skyhøjde, hvis de har en rettighed til at anvende disse til skyflyvning.
- b) Ansøgere til en rettighed for svæveflyvemaskiner, der anvendes til skyflyvning, skal mindst have fuldført:
 - 1) 30 timer som luftfartøjschef på svæveflyvemaskiner eller motorsvæveflyvemaskiner efter udstedelsen af certifikatet
 - 2) et træningskursus hos en ATO, herunder:
 - i) teoriundervisning og
 - ii) mindst 2 timers flyveinstruktion med dobbeltstyring i svæveflyvemaskiner eller motorsvæveflyvemaskiner, hvor svæveflyvemaskinen udelukkende styres med reference til instrumenter, hvoraf maksimalt én time må være udført på TMG, og
 - 3) en praktisk prøve med en FE, der har de rette kvalifikationer.
- c) Indehavere af en EIR eller en IR(A) godskrives med henblik på opfyldelse af kravene i litra b), nr. 2, i). Uanset litra b), nr. 2, ii), skal der fuldføres mindst 1 times dobbeltstyringsinstruktion i en svæveflyvemaskine eller en motorsvæveflyvemaskine, bortset fra TMG, hvor svæveflyvemaskinen styres udelukkende med reference til instrumenter.
- d) Indehavere af en rettighed til skyflyvning må kun udøve deres beføjelser, hvis de har fuldført mindst 1 times flyvetid inden for de seneste 24 måneder, eller 5 flyvninger som luftfartøjschef under udøvelse af de beføjelser, der er tilknyttet rettigheden til skyflyvning, i svæveflyvemaskine eller motorsvæveflyvemaskiner, bortset fra TMG.
- e) Før de igen udøver deres beføjelser skal indehavere af en rettighed for svæveflyvemaskine, der anvendes til skyflyvning, som ikke opfylder kravene i litra d):

- 1) bestå en duelighedsprøve med en FE, der har de rette kvalifikationer, eller
 - 2) fuldføre yderligere flyvetid eller flyvninger i henhold til litra d) med en instruktør, der har de rette kvalifikationer.
 - f) Indehavere af en gyldig EIR eller en IR(A) godskrives fuldt ud med henblik på opfyldelse af kravene i litra d).«
- 30) I FCL.915 affattes litra b), nr. 2), ii), således:
- »i) fuldført mindst 15 timers flyvetid som pilot på den luftfartøjsklasse eller -type, som instruktionen gives på, hvoraf højst syv timer må være i en FSTD, der repræsenterer luftfartøjsklassen eller -typen, hvis det er relevant, eller«
- 31) I FCL.905.FI foretages følgende ændringer:
- a) Litra f) affattes således:
 - »f) en slæberettighed, rettighed til kunsthøjflyvning, eller hvis vedkommende er i besiddelse af et FI(S), en rettighed for svæveflyvemaskine, der anvendes til skyflyvning, forudsat at sådanne beføjelser haves, og at FI over for en FI, som er kvalificeret i overensstemmelse med litra i), har demonstreret evnen til at give instruktion i forbindelse med den pågældende rettighed«
 - b) Litra g), indledningen, affattes således:
 - »g) en EIR eller en IR i den relevante luftfartøjskategori, hvis FI har:«
 - c) I litra g) affattes nr. 3), ii) således:
 - »i) for flermotorede flyvemaskiner opfyldt kravene for udstedelse af et CRI-bevis til flermotorede flyvemaskiner«
 - d) I litra h), affattes nr. 2) således:
 - »2) kravene i FCL.910.TRI, litra c), nr. 1), og de forudsætninger for TRI(H)-træningskurset, der er fastsat i FCL.915.TRI, litra d), nr. 2), for helikoptere«
- 32) I FCL.910.FI affattes litra a), nr. 3), således:
- »3) med henblik på klasse- og typerettigheder til enmotorede flyvemaskiner med én pilot, bortset fra højtydende komplekse flyvemaskiner med én pilot, klasse- og gruppeudvidelser for balloner og klasseudvidelser for svæveflyvemaskiner«
- 33) I FCL.915.FI affattes litra e) således:
- »e) for FI(S) have fuldført 100 timers flyvetid og 200 starter som luftfartøjschef på svæveflyvemaskiner. Når ansøgeren ønsker at give flyveinstruktion på TMG, skal denne desuden have fuldført mindst 30 timers flyvetid som luftfartøjschef på TMG og en yderligere kompetencebedømmelse på TMG i overensstemmelse med FCL.935 med en FI, som er kvalificeret i overensstemmelse med FCL.905.FI, litra i)«
- 34) I FCL.930.FI affattes litra b), nr. 3), således:
- a) Nr. v) affattes således:
 - »v) mindst tre timers flyveinstruktion, herunder mindst tre starter, for FI(B)«
 - b) Nr. 3, andet afsnit, affattes således:
 - »4) Ved ansøgning om et FI-bevis i en anden luftfartøjskategori, vil piloter, der har eller har haft et FI(A), (H) eller (As), få godskrevet 55 timer med henblik på opfyldelsen af de krav, der er fastsat i litra b), nr. 2, i), eller 18 timer, når det gælder det krav, der er fastsat i litra b), nr. 2, ii).«
- 35) FCL.905.TRI, litra a), indledningen, affattes således:
- »a) forlængelse og fornyelse af en EIR eller en IR, hvis TRI har en gyldig IR«

36) I FCL.905.CRI foretages følgende ændringer:

a) I FCL.905.CRI affattes litra a), nr. 1), således:

»1) udstedelse, forlængelse eller fornyelse af en klasse- eller typerettighed til flyvemaskiner med én pilot, bortset fra højtydende komplekse flyvemaskiner med én pilot, når ansøgeren ønsker beføjelser til at flyve i operationer med én pilot«

b) Følgende indsættes som litra c):

»c) Ansøgere til et CRI-bevis til flermotorede flyvemaskiner, og som har et CRI-bevis til enmotorede flyvemaskiner, skal opfylde de forudsætninger for at få udstedt et CRI-bevis, der er fastsat i FCL.915.CRI, litra a), og de krav, der er fastsat i FCL.930.CRI, litra a), nr. 3), og i FCL.935.«

37) I FCL.905.IRI affattes litra a) således:

»a) En IRI har beføjelser til at instruere med henblik på udstedelse, forlængelse og fornyelse af en EIR eller en IR i den relevante luftfartøjskategori.«

38) I FCL.915.IRI affattes litra a), nr. 2), således:

»2) for ansøgere til IRI(A) til flermotorede flyvemaskiner opfylde kravene i FCL.915.CRI, litra a), FCL.930.CRI and FCL.935«

39) I FCL.905.SFI affattes litra d), nr. 2), således:

»2) MCC-træning, når SFI har beføjelser til at give instruktion med henblik på helikoptere med flere piloter.«

40) I FCL.915.MCCI affattes litra b), nr. 1), således:

»1) 1 500 timers flyveerfaring som pilot i operationer med flere piloter for flyvemaskiner, luftskibe og VTOL-fartøjer«

41) FCL.940.MI affattes således:

»FCL.940MI MI-bevisets gyldighed

MI-beviset er gyldigt, så længe FI-, TRI- eller CRI-beviset er gyldigt.«

42) I FCL.1015 foretages følgende ændringer:

a) I litra b) tilføjes følgende som nr. 4) og 5):

»4) en briefing om behovet for at gennemgå og anvende elementerne i nr. 3) i forbindelse med udførelsen af praktiske prøver, duelighedsprøver eller kompetencebedømmelser, hvis der er tale om ansøgere, hvis kompetente myndighed ikke er den samme som den, der udstedte eksaminatorbeviset og

5) instruktion i, hvordan man får adgang til disse nationale procedurer og krav, som er fastsat af andre kompetente myndigheder, når det er nødvendigt«

b) Litra c) affattes således:

»c) Indehavere af et eksaminatorbevis må ikke udføre praktiske prøver, duelighedsprøver eller kompetencebedømmelser, hvis der er tale om ansøgere, hvis kompetente myndighed ikke er den samme som den, der udstedte eksaminatorbeviset, medmindre de har gennemgået de seneste foreliggende oplysninger med de relevante nationale procedurer, der er fastsat af ansøgerens kompetente myndighed.«

43) I FCL.1030 affattes litra b), nr. 3), således:

a) Følgende tilføjes som nr. iv):

»iv en erklæring om, at eksaminator har gennemgået og anvendt de nationale procedurer og krav, der er fastsat af ansøgerens kompetente myndighed, hvis den kompetente myndighed, der er ansvarlig for ansøgerens certifikat, ikke er den samme som den, der har udstedt eksaminatorens bevis«

b) Følgende tilføjes som nr. v):

»v en kopi af eksaminatorbeviset med oplysninger om, hvilke beføjelser vedkommende har som eksaminator i forbindelse med praktiske prøver, duelighedsprøver eller kompetencebedømmelser, hvis der er tale om ansøgere, hvis kompetente myndighed ikke er den samme som den, der udstedte eksaminatorbeviset.«

44) I FCL.1005.FE foretages følgende ændringer:

a) I litra a) tilføjes følgende som nr. 5):

»5) duelighedsprøver med henblik på forlængelse og fornyelse af EIR, forudsat at FE har fuldført mindst 1 500 timers flyvetid som pilot på flyvemaskiner og opfylder kravene i FCL.1010.IRE, litra a), nr. 2).«

b) Litra d), nr. 3), affattes således:

»3) praktiske prøver med henblik på udvidelse af SPL- og LAPL(S)-beføjelser til at omfatte TMG, hvis eksaminatoren har fuldført 300 timers flyvetid som pilot på svæveflyvemaskiner eller motorsvæveflyvemaskiner, herunder 50 timers flyveinstruktion på TMG;

4) praktiske prøver og duelighedsprøver med henblik på rettigheden til skyflyvning, forudsat at eksaminatoren har fuldført mindst 200 timers flyvetid som pilot på svæveflyvemaskine eller motorsvæveflyvemaskiner, herunder mindst 5 timers flyveinstruktion eller 25 instruktionsflyvninger med henblik på rettigheden til skyflyvning eller mindst 10 timers flyveinstruktion med henblik på EIR eller IR(A).«

45) I FCL.1005.TRE affattes litra a), nr. 2), således:

»2) duelighedsprøver med henblik på forlængelse eller fornyelse af typerettigheder, EIR og IR«

46) I FCL.1010.TRE affattes litra b), nr. 5, ii) således:

»ii have et CPL(H) eller ATPL(H).«

47) I FCL.1005.CRE tilføjes følgende som nr. 3):

»3) forlængelse og fornyelse af en EIR, forudsat at CRE har fuldført mindst 1 500 timer som pilot på flyvemaskiner og opfylder kravene i FCL.1010.IRE, litra a), nr. 2).«

48) FCL.1005.IRE affattes således:

»FCL.1005.IRE IRE - Beføjelser

Indehavere af IRE-beviser har beføjelser til at udføre praktiske prøver med henblik på udstedelse samt duelighedsprøver med henblik på forlængelse eller fornyelse af en EIR eller en IR.«

49) I tillæg 1 til bilag I (del-FCL) foretages følgende ændringer:

a) Punkt 3.2 affattes således:

»3.2. Ansøgeren skal bestå teoriprøver som defineret i denne del i følgende emner i den relevante luftfartøjskategori:

021— Generel viden om luftfartøjer: skrog og systemer, elektrisk udstyr, strømforsyning, nødudstyr

022— Generel viden om luftfartøjer: instrumentering

032/034— Præstation - flyvemaskiner eller helikoptere

070— Operationelle procedurer og

080— Flyveprincipper.«

b) Punkt 4.1 affattes således:

»4.1 En ansøger til en IR eller en EIR, som har bestået de relevante teoriprøver med henblik på et CPL i samme luftfartøjskategori, får dette godskrevet med henblik på opfyldelsen af kravene om teoretisk viden i følgende emner:

— menneskelig ydeevne

— meteorologi.«

50) I tillæg 3 til bilag I (del-FCL) foretages følgende ændringer:

a) I del E under overskriften GENERELT affattes punkt 12, litra d), således:

»d) seks timers flyvetid skal udføres i en flermotoret flyvemaskine, hvis der anvendes en flermotoret flyvemaskine til den praktiske prøve.«

b) I del K under overskriften GENERELT affattes punkt 3, litra a), således:

- »a) have fuldført 155 timers flyvetid, herunder 50 timer som luftfartøjschef på helikoptere, hvoraf 10 timer skal være på rundflyvning. De timer, der flyves som luftfartøjschef på andre luftfartøjskategorier, kan godskrives i de 155 timers flyvetid, der er fastsat krav om i del K, punkt 11«

51) I tillæg 5 til Bilag I (del-FCL) under overskriften GENERELT affattes punkt 2 således:

- »2 Der gives udelukkende godkendelse til et MPL-træningskursus til en ATO, som er del af et luftfartsforetagende, der er certificeret i overensstemmelse med del-ORO, eller som har en særlig ordning med et sådant foretagende. Certifikatet er begrænset til det specifikke luftfartsforetagende, indtil luftfartsforetagendets omskolingskursus er gennemført.«

52) I tillæg 6 til del-FCL foretages følgende ændringer:

a) I del A foretages følgende ændringer:

i) Punkt 2. affattes således:

- »2 Ansøgere til et modulopbygget IR(A)-kursus skal have et PPL(A) eller et CPL(A). Ansøgere til det procedurerelaterede instrumentflyvemodul, som ikke har et CPL(A), skal have et kursusbevis fra det grundlæggende instrumentflyvemodul.

ATO skal sikre, at en ansøger til et flermotoret IR(A)-kursus, som ikke har en klasse- eller typerettighed til flermotorede flyvemaskiner, har modtaget den flermotorede træning, der er foreskrevet i subpart H, før denne starter flyvetræningen til IR(A)-kurset.«

ii) Punkt 10.2 affattes således:

- »10.2 En indehaver af en IR(H) kan få hele den træning, der kræves i punkt 7 og 8 ovenfor, nedsat til 10 timer.«

b) Som del Aa indsættes:

»A.2. IR(A) - Kompetencebaseret modulopbygget flyvetræningskursus

GENERELT

- 1) Formålet med det kompetencebaserede modulopbyggede flyvetræningskursus er at uddanne indehavere af PPL eller CPL til at opnå instrumentrettighed under hensyntagen til tidligere instruktion i instrumentflyvning og erfaring. Det har til formål at give det færdighedsniveau, der er nødvendigt for at kunne flyve flyvemaskiner i henhold til IFR og i instrumentvejrforhold (IMC). Kurset består af en kombination af instruktion i instrumentflyvning ved en IRI(A) eller en FI(A), som har beføjelse til at undervise med henblik på IR og give instruktion i instrumentflyvning inden for en ATO
- 2) Ansøgere til et sådant kompetencebaseret modulopbygget IR(A)-kursus skal have et PPL(A) eller et CPL(A).
- 3) Teorikurset skal være afsluttet inden for 18 måneder. Instruktionen i instrumentflyvning og den praktiske prøve skal afsluttes inden for gyldighedsperioden for de beståede teoriprøver.
- 4) Kurset skal omfatte:
 - a) teoriundervisning, der svarer til niveauet for viden til IR(A)
 - b) instrumentflyveinstruktion.

TEORETISK VIDEN

- 5) Et godkendt kompetencebaseret modulopbygget IR(A)-kursus skal omfatte mindst 80 timers teoriundervisning. Teorikurset kan omfatte computerbaseret undervisning og elementer inden for e-læring. Der skal tilbydes et minimumsniveau af undervisning i undervisningslokale som krævet i henhold til ORA.ATO.305.

FLYVETRÆNING

- 6) Metoden for opnåelse af en IR(A) i henhold til dette modulopbygget kursus er kompetencebaseret. Ansøgeren skal imidlertid opfylde følgende minimumskrav. Yderligere træning kan være nødvendig for at opnå de krævede kompetencer.

- a) Et enmotoret kompetencebaseret modulopbygget IR(A)-kursus skal omfatte mindst 40 timers instrumenttid under instruktion, hvoraf op til 10 timer kan være instrumenttid på jorden i en FNPT I eller op til 25 timer i en FFS eller FNPT II. Højest fem timers instrumenttid på jorden i en FNPT II eller FFS må udføres i en FNPT I.

- i) Når ansøgeren har:

A) gennemført instrumentflyveinstruktionen ved en IRI(A) eller en FI(A), som har beføjelse til at undervise med henblik på en IR, eller

B) gennemført flyvetid i henhold til IFR som luftfartøjschef på flyvemaskiner i henhold til en rettighed, der giver beføjelser til at flyve i henhold til IFR og i IMC,

må disse timer godskrives i de 40 timer, der er nævnt ovenfor, med op til maksimalt 30 timer

- ii) Når ansøgeren har gennemført instrumentflyvetid under instruktion bortset fra som angivet i litra a, i), må disse timer godskrives i de krævede 40 timer med op til maksimalt 15 timer.

- iii) Flyvetræningen skal under alle omstændigheder omfatte mindst 10 timers instrumentflyvetid under instruktion i en flyvemaskine ved en ATO.

- iv) Den samlede varighed af instruktionstid med dobbeltstyring må ikke være under 25 timer.

- b) Et flermotoret kompetencebaseret modulopbygget IR(A)-kursus skal omfatte mindst 45 timers instrumenttid under instruktion, hvoraf op til 10 timer kan være instrumenttid på jorden i en FNPT I eller op til 30 timer i en FFS eller FNPT II. Højest fem timers instrumenttid på jorden i en FNPT II eller FFS må udføres i en FNPT I.

- i) Når ansøgeren har:

A) gennemført instrumentflyveinstruktionen ved en IRI(A) eller en FI(A), som har beføjelse til at undervise med henblik på en IR, eller

B) gennemført flyvetid i henhold til IFR som luftfartøjschef på flyvemaskiner i henhold til en rettighed, der giver beføjelser til at flyve i henhold til IFR og i IMC,

må disse timer godskrives i de 45 timer, der er nævnt ovenfor, med op til maksimalt 35 timer.

- ii) Når ansøgeren har gennemført instrumentflyvetid under instruktion bortset fra som angivet i litra b, i), kan disse timer godskrives i de krævede 45 timer med op til maksimalt 15 timer.

- iii) Flyvetræningen skal under alle omstændigheder omfatte mindst 10 timers instrumentflyvetid under instruktion i en flermotoret flyvemaskine ved en ATO.

- iv) Den samlede varighed af instruktionstid med dobbeltstyring må ikke være under 25 timer, hvoraf mindst 15 timer skal gennemføres i en flermotoret flyvemaskine.

- c) Til bestemmelse af det antal timer, der må godskrives, og til fastlæggelse af undervisningsbehovet, skal ansøgere gennemgå en vurdering inden optagelsen ved en ATO.

- d) Gennemførelsen af instrumentflyveinstruktionen ved en IRI(A) eller FI(A) i overensstemmelse med litra a, i) eller litra b, i) skal registreres i en specifik uddannelsesbog og underskrives af instruktøren.

- 7) Flyveinstruktionen til det kompetencebaserede modulopbygget IR(A) omfatter:
- a) procedurer og manøvrer til grundlæggende instrumentflyvning, der som minimum omfatter:
 - i) grundlæggende instrumentflyvning uden visuelle referencer
 - ii) horisontal flyvning
 - iii) stigning
 - iv) nedstigning
 - v) drej under vandret flyvning, stigning, nedstigning
 - vi) instrumentforløb
 - vii) krappe drej
 - viii) radionavigation
 - ix) genopretning fra unormale flyvestillinger
 - x) begrænset panel og
 - xi) genkendelse og genopretning fra begyndende og fuldstændig stall
 - b) procedurer før flyvning for IFR-flyvninger, herunder anvendelse af flyvehåndbog og de relevante dokumenter for lufttrafiktjeneste i forbindelse med udarbejdelse af en IFR-flyveplan
 - c) procedurer og manøvrer for IFR-operation under normale og unormale situationer samt nødsituationer, omfattende mindst:
 - i) overgang fra visuel til instrumentflyvning ved start
 - ii) standardinstrumentudflyvnings- og -anflyvningsprocedurer
 - iii) procedurer i forbindelse med en-route-flyvning i henhold til IFR
 - iv) procedurer i forbindelse med holding
 - v) instrumentanflyvninger til fastsatte minima
 - vi) procedurer i forbindelse med afbrudt anflyvning og
 - vii) landing fra instrumentanflyvninger, herunder cirkling
 - d) manøvrer under flyvningen og særlige flyvekarakteristika
 - e) hvis krævet, operation af flermotoret flyvemaskine under ovennævnte øvelser, herunder:
 - i) operation af flyvemaskinen udelukkende med reference til instrumenter med én motor simuleret ude af drift
 - ii) slukning og genstart af motor (sidstnævnte øvelse skal udføres i en sikker højde, medmindre den udføres i en FFS eller FNPT II).
- 8) Ansøgere til det kompetencebaserede modulopbyggede IR(A)-kursus, som har et del-FCL PPL eller CPL og en gyldig IR(A), der er udstedt af et tredjeland i overensstemmelse med kravene i bilag I til Chicago-konventionen, kan godskrives fuldt ud med henblik på opfyldelsen af de træningskursuskrav, der er nævnt i punkt 4. For at få udstedt en IR(A) skal ansøgeren:
- a) gennemføre den praktiske prøve for IR(A) i overensstemmelse med tillæg 7
 - b) under den praktiske prøve demonstrere over for eksaminatoren, at han/hun har erhvervet et tilstrækkeligt niveau af teoretisk viden om luftfartlovgivning, meteorologi og flyveplanlægning og -præstation (IR) og
 - c) have gennemført mindst 50 timers flyvetid i henhold til IFR som luftfartøjschef på flyvemaskiner.

VURDERING INDEN OPTAGELSE

- 9) Indholdet i og varigheden af vurderingen inden optagelse bestemmes af den godkendte træningsorganisation (ATO) på baggrund af ansøgerens tidligere instrumenterfaring.

FLERMOTOREDE FLYVEMASKINER

- 10) Indehaveren af en enmotoret-IR(A), der også er indehaver af en klasse- eller typerettighed til flermotorede flyvemaskiner, og som for første gang ønsker at opnå en flermotoret-IR(A), skal gennemføre et kursus ved en ATO bestående af mindst 5 timers instrumenttid under instruktion i flermotorede flyvemaskiner, hvoraf 3 timer kan være i en FFS eller FNPT II, og skal bestå en praktisk prøve.»
- c) I afsnit B foretages følgende ændringer:
- i) Punkt 2. affattes således:
- »2 Ansøgere til et modulopbygget IR(H)-kursus skal have et PPL(H), et CPL(H) eller ATPL(H). Før IR(H)-kursets instruktionsfase på luftfartøjet påbegyndes, skal ansøgeren have den helikoptertyperettighed, der anvendes til den praktiske IR(H)-prøve, eller have afsluttet godkendt typerettighedstræning på den pågældende type. Ansøgeren skal have et MCC-kursusbevis, hvis den praktiske prøve skal udføres under forhold med flere piloter.«
- ii) Punkt 9.2 affattes således:
- »9.2. Indehavere af en IR(A) kan få den krævede træning reduceret til 10 timer.«
- iii) Følgende indsættes som punkt 9.3:
- »9.3. Indehavere af et PPL(H) med en rettighed til natflyvning med helikoptere eller et CPL(H) kan få den samlede instrumenttid under instruktion reduceret med 5 timer.«
- 53) I tillæg 9 til bilag I (del-FCL) foretages følgende ændringer:
- a) Del B, punkt 5, litra f), i), affattes således:
- »i) kvalifikationen for FFS eller FNPT II som angivet i del-ARA og del-ORA«
- b) I afsnit C foretages følgende ændringer:
- i) I punkt 4 affattes indledningen således:
- »4 Følgende grænser gælder under hensyntagen til turbulente forhold og den anvendte helikopters manøvreringsegenskaber og præstationer.«
- ii) I punkt 10 affattes nr. i) således:
- »i) kvalifikationen for FSTD som fastsat i de relevante krav i del-ARA og del-ORA«
- iii) Afsnit D, punkt 8, litra a), affattes således:
- »a) kvalifikationen for en flyvesimulatortræningsanordning som fastsat i de relevante krav i del-ARA og del-ORA«
- iv) Afsnit E, punkt 8, litra a), indledningen, affattes således:
- »8 Flyvesimulatortræningsanordninger anvendes til praktisk træning og prøve, hvis de indgår i et typerettighedskursus. Følgende faktorer er vigtige for kurset:
- a) kvalifikationen for en flyvesimulatortræningsanordning som fastsat i de relevante krav i del-ARA og del-ORA«
-

BILAG II

I bilag II til forordning (EU) nr. 1178/2011 foretages følgende ændringer:

1) I del A med overskriften »FLYVEMASKINER« foretages følgende ændringer af punkt 1:

a) Litra b) affattes således:

»b) demonstrere viden om de relevante dele af de operationelle krav og del-FCL«

b) Litra d) affattes således:

»d) opfylde kravene i nedenstående tabel:

Nationalt certifikat	Samlet antal flyvetimer	Supplerende krav	Erstattes med følgende del-FCL-certifikat og betingelser (hvor det er relevant)	Ophævelse af betingelser	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(A)	> 1 500 timer som PIC på flyvemaskiner med flere piloter	Ingen	ATPL(A)	Ikke relevant	a)
ATPL(A)	> 1 500 timer på flyvemaskiner med flere piloter	Ingen	Som kolonne 4), række c)	Som kolonne 5), række c)	b)
ATPL(A)	> 500 timer på flyvemaskiner med flere piloter	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.515	ATPL(A) med typerettighed begrænset til andenpilot	Demonstrere evne til at fungere som luftfartøjschef iht. tillæg 9 til del-FCL	c)
CPL/IR(A) og bestået en ICAO ATPL-teoriprøve i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet		i) Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310 og FCL.615, litra b) ii) opfylde de resterende krav i FCL.720.A, litra c)	CPL/IR(A) med godskrivning for ATPL-teori	Ikke relevant	d)
CPL/IR(A)	> 500 timer på flyvemaskiner med flere piloter eller i operationer med flere piloter på flyvemaskiner med én pilot CS-23-regionalkategori eller tilsvarende iht. kravene i del-CAT og del-ORO for erhvervsmæssig lufttransport	i) Bestå en ATPL(A)-teoriprøve i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet (*) ii) opfylde de resterende krav i FCL.720.A, litra c)	CPL/IR(A) med godskrivning for ATPL-teori	Ikke relevant	e)
CPL/IR(A)	> 500 timer som PIC på flyvemaskiner med én pilot	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation på CPL/IR-niveau	Som kolonne 4), række f)	Erhvervelse af typerettighed til flere piloter iht. del-FCL	g)

Nationalt certifikat	Samlet antal flyvetimer	Supplerende krav	Erstattes med følgende del-FCL-certifikat og betingelser (hvor det er relevant)	Ophævelse af betingelser	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL(A)	> 500 timer som PIC på flyvemaskiner med én pilot	Rettighed til natflyvning, hvis det er relevant	CPL(A) med type-/klasseretigheder begrænset til flyvemaskiner med én pilot		h)
CPL(A)	> 500 timer som PIC på flyvemaskiner med én pilot	i) Rettighed til natflyvning, hvis det er relevant ii) demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310	Som kolonne 4), række h)		i)
PPL/IR(A)	≥ 75 timer iht. IFR		PPL/IR(A) (IR begrænset til PPL)	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation som krævet iht. FCL.615, litra b)	j)
PPL(A)	≥ 70 timer på flyvemaskiner	Demonstrere anvendelse af radionavigationshjælpemidler	PPL(A)		k)

(*) Indehavere af CPL, som allerede har en typerettighed til en flyvemaskine med flere piloter, skal ikke have bestået en ATPL(A)-teoriprøve, hvis de fortsætter på samme flyvemaskintype, men de vil ikke få godskrevet ATPL(A)-teori for et del-FCL-certifikat. Hvis de skal bruge en anden typerettighed til en anden flyvemaskine med flere piloter, skal de opfylde kolonne 3), række e), nr. i), i ovenstående tabel.-2«

2) 1) I del B, punkt 1, med overskriften »HELIKOPTERE« foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) demonstrere viden om de relevante dele af de operationelle krav og del-FCL«

b) Litra d) affattes således:

»d) opfylde kravene i nedenstående tabel:

Nationalt certifikat	Samlet antal flyvetimer	Supplerende krav	Erstattes med følgende del-FCL-certifikat og betingelser (hvor det er relevant)	Ophævelse af betingelser	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) gyldig IR(H)	> 1 000 timer som PIC på helikoptere med flere piloter	Ingen	ATPL(H) og IR	Ikke relevant	a)
ATPL(H) ingen IR(H)-beføjelser	> 1 000 timer som PIC på helikoptere med flere piloter	Ingen	ATPL(H)		b)

Nationalt certifikat	Samlet antal flyvetimer	Supplerende krav	Erstattes med følgende del-FCL-certifikat og betingelser (hvor det er relevant)	Ophævelse betingelser	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) gyldig IR(H)	> 1 000 på helikoptere med flere piloter	Ingen	ATPL(H) og IR med typerettighed begrænset til andenpilot	Demonstrere evne til at fungere som luftfartøjschef iht. tillæg 9 til del-FCL	c)
ATPL(H) ingen IR(H)-beføjelser	> 1 000 på helikoptere med flere piloter	Ingen	ATPL(H) med typerettighed begrænset til andenpilot	Demonstrere evne til at fungere som luftfartøjschef iht. tillæg 9 til del-FCL	d)
ATPL(H) gyldig IR(H)	> 500 timer på helikoptere med flere piloter	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.515 og FCL.615, litra b)	Som kolonne 4), række c)	Som kolonne 5), række c)	e)
ATPL(H) ingen IR(H)-beføjelser	> 500 timer på helikoptere med flere piloter	Som kolonne 3), række e)	Som kolonne 4), række d)	Som kolonne 5), række d)	f)
CPL/IR(H) og bestået en ICAO ATPL(H)-teoriprøve i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet		i) Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310 og FCL.615, litra b) ii) opfylde de resterende krav i FCL.720.H, litra b)	CPL/IR(H) med godskrivning af ATPL(H)-teori, hvis ICAO ATPL(H)-teoriprøven bedømmes som værende på del-FCL ATPL-niveau	Ikke relevant	g)
CPL/IR(H)	> 500 timer på helikoptere med flere piloter	i) Bestå en del-FCL-ATPL(H)-teoriprøve i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet (*) ii) opfylde de resterende krav i FCL.720.H, litra b)	CPL/IR(H) med del-FCL ATPL(H) godskrivning for teori	Ikke relevant	h)

Nationalt certifikat	Samlet antal flyvetimer	Supplerende krav	Erstattes med følgende del-FCL-certifikat og betingelser (hvor det er relevant)	Ophævelse betingelser	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL/IR(H)	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot	Ingen	CPL/IR(H) med typerettigheder begrænset til helikoptere med én pilot	Erhvervelse af typerettighed til flere piloter iht. del-FCL	i)
CPL/IR(H)	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310 og FCL.615, litra b)	Som kolonne 4), række i)		j)
CPL(H)	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot	Rettighed til natflyvning	CPL(H) med typerettigheder begrænset til helikoptere med én pilot		k)
CPL(H)	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot	Rettighed til natflyvning. Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310	Som kolonne 4), række k)		l)
CPL(H) Uden rettighed til natflyvning	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot		Som kolonne 4), række k) og begrænset til VFR-dagoperationer	Erhvervelse af typerettighed til flere piloter iht. del-FCL og en rettighed til natflyvning	m)
CPL(H) Uden rettighed til natflyvning	< 500 timer som PIC på helikoptere med én pilot	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation iht. FCL.310	Som kolonne 4), række k) og begrænset til VFR-dagoperationer		n)
PPL/IR(H)	≥ 75 timer iht. IFR		PPL/IR(H) (IR begrænset til PPL)	Demonstrere viden om flyveplanlægning og -præstation som krævet ved FCL.615, litra b)	o)
PPL(H)	≥ 75 timer på helikoptere	Demonstrere anvendelse af radionavigationshjælpemidler	PPL(H)		p)

(*) Indehavere af CPL, som allerede har en typerettighed til en helikopter med flere piloter, skal ikke have bestået en ATPL(H)-teoriprøve, hvis de fortsætter på samme helikoptertype, men de vil ikke få godskrevet ATPL(H)-teori for et del-FCL-certifikat. Hvis de skal bruge en anden typerettighed til en anden helikopter med flere piloter, skal de opfylde kolonne 3), række h), nr. i), i ovenstående tabel.

BILAG III

I bilag III til forordning (EU) nr. 1178/2011 foretages følgende ændringer:

1) Del A, 'FORLÆNGELSE AF CERTIFIKATER' ændres som følger:

a) Punkt 1 affattes således:

»1 Et pilotcertifikat udstedt af et tredjeland i overensstemmelse med kravene i Chicago-konventionens bilag 1 kan forlænges af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

Piloter skal indgive ansøgning herom til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er bosiddende eller etableret. Hvis piloter ikke er bosiddende på en medlemsstats område, skal de indgive ansøgning til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det luftfartsforetagende, som de flyver eller skal flyve for, har sit hovedforretningssted, eller hvor det luftfartøj, som de flyver eller skal flyve, er indregistreret.«

b) Punkt 3 ændres således:

i) Litra b) og c) affattes således:

»b) demonstrere viden om de relevante dele af de operationelle krav og del-FCL

c) demonstrere sprogfærdigheder i overensstemmelse med FCL.055«

ii) Litra e) affattes således:

»e) for flyvemaskiner opfylde kravene til erfaring i følgende tabel:

Certifikat	Samlet antal flyvetimer	Beføjelser	
(1)	(2)	(3)	
ATPL(A)	> 1 500 timer som PIC på flyvemaskiner med flere piloter	Erhvervsmæssig lufttransport på flyvemaskiner med flere piloter som PIC	a)
ATPL(A) eller CPL(A)/IR (*)	> 1 500 timer som PIC eller andenpilot på flyvemaskiner med flere piloter iht. de operationelle krav	Erhvervsmæssig lufttransport på flyvemaskiner med flere piloter som andenpilot	b)
CPL(A)/IR	> 1 000 timer som PIC i erhvervsmæssig lufttransport siden erhvervelse af en IR	Erhvervsmæssig lufttransport på flyvemaskiner med én pilot som PIC	c)
CPL(A)/IR	> 1 000 timer som PIC eller andenpilot på flyvemaskiner med én pilot iht. de operationelle krav	Erhvervsmæssig lufttransport på flyvemaskiner med én pilot som andenpilot iht. de operationelle krav	d)
ATPL(A), CPL (A)/IR og CPL(A)	> 700 timer på andre flyvemaskiner end TMG, herunder 200 timer i den rolle, som der søges anerkendelse for, og 50 timer i den rolle i de foregående 12 måneder	Udøvelse af beføjelser på flyvemaskiner i andre operationer end erhvervsmæssig lufttransport	e)
CPL(A)	> 1 500 timer som luftfartøjschef i erhvervsmæssig lufttransport, herunder 500 timer i operationer på vandflyvemaskiner	Erhvervsmæssig lufttransport på flyvemaskiner med én pilot som luftfartøjschef	f)

(*) Indehavere af CPL(A)/IR på flyvemaskiner med flere piloter skal have demonstreret viden på ICAO ATPL(A)-niveau før anerkendelse.«

c) Punkt 4 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

»c) demonstrere sprogfærdigheder i overensstemmelse med FCL.055«

ii) Litra e) affattes således:

»e) mindst have 100 timers instrumentflyvetid som luftfartøjschef i den relevante luftfartøjskategori.«

d) Punkt 6, litra b), affattes således:

»b) være direkte eller indirekte ansat af en luftfartøjsproducent.«

2) I del B »KONVERTERING AF CERTIFIKATER« affattes punkt 1 således:

»1. Et PPL-/BPL-/SPL-, et CPL - eller ATPL-certifikat udstedt af et tredjeland i overensstemmelse med kravene i Chicago-konventionens bilag 1 kan af den kompetente myndighed i en medlemsstat konverteres til et PPL/BPL/SPL i henhold til del-FCL med en klasse- eller typerettighed til én pilot.«

BILAG IV

I bilag VI til forordning (EU) nr. 1178/2011 foretages følgende ændringer:

1) I SUBPART FCL, afsnit II, ARA.FCL.205, affattes litra b) således:

"b) De kompetente myndigheder fører en liste over eksaminatorer, som den har certificeret. Listen skal også vise, hvilke rettigheder eksaminatorerne har, og skal offentliggøres og ajourføres af den kompetente myndighed."

2) Subpart FCL, afsnit II, ARA.FCL.210, affattes således:

"ARA.FCL.210 Oplysninger om eksaminatorer

- a) Den kompetente myndighed underretter Agenturet om de nationale administrative procedurer, krav om beskyttelse af personoplysninger, regler om erstatningsansvar, ulykkesforsikring og afgifter, der gælder på dens område, og som eksaminatoren skal anvende i forbindelse med de praktiske prøver, duelighedsprøver eller kompetencebedømmelser, som ansøgeren skal gennemgå, hvis ansøgerens kompetente myndighed ikke er den samme som den, der har udstedt eksaminatorens bevis.
- b) For at lette formidlingen af og adgangen til de oplysninger, der er indsendt af de kompetente myndigheder i henhold til litra a), skal Agenturet offentliggøre oplysningerne i et bestemt format, som det fastsætter.
- c) Den kompetente myndighed kan meddele de eksaminatorer, den har certificeret, og eksaminatorer certificeret af andre kompetente myndigheder, som udøver deres rettigheder på førstnævnte myndigheds område, de sikkerhedskriterier, der skal overholdes, når praktiske prøver og duelighedsprøver udføres på et luftfartøj."

3) I SUBPART MED foretages følgende ændringer:

a) Afsnit I, ARA.MED.130 affattes således:

"ARA.MED.130 Helbredsbevisets format

Helbredsbeviset skal opfylde følgende specifikationer:

a) Indhold

- 1) land, hvor pilotcertifikatet er udstedt, eller hvor der er indgivet ansøgning om et pilotcertifikat (I)
- 2) helbredsbevisklasse (II)
- 3) bevisets serienummer startende med FN-landekoden for det land, hvor pilotcertifikatet er udstedt, eller hvor der er indgivet ansøgning om et pilotcertifikat, efterfulgt af en kode med tal og/eller bogstaver bestående af arabertal og latinske bogstaver (III)
- 4) indehaverens navn (IV)
- 5) indehaverens nationalitet (VI)
- 6) indehaverens fødselsdato: (dd/mm/åååå) (XIV)
- 7) indehaverens underskrift (VII)
- 8) begrænsning(er) (XIII)
- 9) helbredsbevisets udløbsdato (IX) for:
 - i) erhvervsmæssige operationer med én pilot og passagerbefordring i klasse 1
 - ii) andre erhvervsmæssige operationer i klasse 1
 - iii) klasse 2
 - iv) LAPL
- 10) dato for helbredsundersøgelse
- 11) dato for seneste elektrokardiogram
- 12) dato for seneste audiogram
- 13) Dato for udstedelse og underskrift af den flyvelæge (AME) eller lægefaglige ekspert, der udstedte beviset (X). Den alment praktiserende læge (GMP) kan tilføjes i dette felt, hvis denne har kompetence til at udstede helbredsbeviser i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor certifikatet er udstedt.
- 14) segl eller stempel (XI).

- b) Materiale: Det papir eller andet materiale, der anvendes, skal hindre eller klart vise eventuelle rettelser eller sletninger, undtagen i tilfælde hvor et LAPL er udstedt af en GMP. Eventuelle tilføjelser eller sletninger på blanketten skal godkendes tydeligt af den certifikatudstedende myndighed.
 - c) Sprog: Beviser skal udfærdiges på det eller de nationale sprog og på engelsk og sådanne andre sprog, som den certifikatudstedende myndighed måtte finde passende.
 - d) Alle datoer på helbredsbeviset skal angives i formatet dd/mm/åååå."
- b) I afsnit II, ARA.MED.200 med overskriften "Flyvelæger (AME), affattes litra b) således:
- "b) Når den kompetente myndighed har konstateret, at AME'en opfylder de gældende krav, udsteder, forlænger, fornyer eller ændrer myndigheden AME-beviset for en periode på højst tre år ved hjælp af den blanket, der er fastlagt i tillæg VII til denne del."
- 4) I tillæg II med overskriften "EASA's standardformat for kabinepersonalecertifikater" foretages følgende ændringer i afsnittet "Vejledning":
- a) Litra a) og b) affattes således:
 - "a) Kabinepersonalecertifikatet skal indeholde alle de felter, der er angivet i EASA-blanket 142 i overensstemmelse med felt 1-12 nedenfor.
 - b) Størrelsen skal være enten 105 mm x 74 mm (1/8 A4-ark) eller 85 mm x 54 mm, og materialet skal forhindre eller klart vise eventuelle rettelser eller sletninger."
 - b) Felt 8 affattes således:

"Felt 8: Identifikationsoplysninger for den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor certifikatet udstedes, skal angives og skal omfatte den kompetente myndigheds fulde navn, postadresse, officielle segl, stempel eller logo, hvis det er relevant."
 - c) I felt 9 affattes første punktum således:

"Hvis den kompetente myndighed er det udstedende organ, angives "kompetent myndighed" og det officielle segl, stempel eller logo."
- 5) Tillæg V "BEVIS TIL FLYVEMEDICINSKE CENTRE (AeMC)" affattes således:

»Tillæg V til BILAG VI DEL-ARA

BEVIS TIL FLYVEMEDICINSKE CENTRE (AeMC)

Den Europæiske Union ⁽¹⁾

Kompetent myndighed

BEVIS TIL FLYVEMEDICINSKE CENTRE

REFERENCE:

I medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 og i henhold til nedenstående betingelser attesterer [den kompetente myndighed] hermed, at

[ORGANISATIONENS NAVN]

[ORGANISATIONENS ADRESSE]

er et del-ORA-certificeret flyvemedicinsk center med de rettigheder og aktiviteter, der er anført i de vedføjede godkendelsesbetingelser.

BETINGELSER:

1. Dette bevis er begrænset til det, der er beskrevet under godkendelsens omfang i den godkendte organisations håndbog.
2. Dette bevis kræver overholdelse af de procedurer, der er angivet i organisationsdokumentationen i henhold til del-ORA.
3. Dette bevis forbliver gyldigt, så længe kravene i del-ORA opfyldes, medmindre det er blevet overdraget, afløst, suspenderet eller tilbagekaldt.

Udstedelsesdato Underskrift:

⁽¹⁾ »Den Europæiske Union« udgår for ikke-EU-medlemsstater.
EASA-blanket 146, 1. udgave.«

6) Tillæg VI udgår og der indsættes følgende:

"BLANK SIDE"

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 246/2014**af 13. marts 2014****om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 for så vidt angår fjernelse af visse aromastoffer fra EU-listen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevaringredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevarerenzymer og fødevareromaer⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag I til forordning (EF) nr. 1334/2008 er der fastlagt en EU-liste over aromaer og udgangsmaterialer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer, og deres anvendelsesbetingelser.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 872/2012⁽³⁾ blev der vedtaget en liste over aromastoffer, og listen blev indsat i del A i bilag I til forordning (EF) nr. 1334/2008.
- (3) Listen kan opdateres i overensstemmelse med den fælles procedure, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF)

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 872/2012 af 1. oktober 2012 om vedtagelse af listen over aromastoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2232/96, om indsættelse af listen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1565/2000 og Kommissionens afgørelse 1999/217/EF (EUT L 267 af 2.10.2012, s. 1).

nr. 1331/2008, enten på Kommissionens initiativ eller som følge af en ansøgning, der er indgivet fra en medlemsstat eller en interesseret part.

- (4) Del A i listen indeholder et antal stoffer, for hvilke Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet endnu ikke har afsluttet sin vurdering, eller for hvilke den har anmodet om, at der fremlægges yderligere videnskabelige data for at kunne afslutte vurderingen. For så vidt angår 19 af stofferne, har de personer, der er ansvarlige for at markedsføre aromastofferne, nu trukket deres ansøgninger tilbage. Derfor bør disse aromastoffer udgå af EU-listen.
- (5) Del A i bilag I til forordning (EF) nr. 1334/2008 bør således ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) I henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 1334/2008 kan aromastoffer, der ikke er opført på EU-listen, markedsføres som sådan og anvendes i eller på fødevarer indtil den 22. oktober 2014. Eftersom der allerede findes aromastoffer på markedet i medlemsstaterne og for at sikre en gnidningsfri overgang til en procedure for EU-godkendelse, er der blevet fastsat overgangsforanstaltninger for fødevarer, der indeholder disse stoffer, i Kommissionens forordning (EU) nr. 873/2012⁽⁴⁾.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING

Artikel 1

Del A i bilag I til forordning (EF) nr. 1334/2008 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 873/2012 af 1. oktober 2012 om vedtagelse af listen over aromastoffer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2232/96, om indsættelse af listen i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1565/2000 og Kommissionens afgørelse 1999/217/EF (EUT L 267 af 2.10.2012, s. 162).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

I del A i bilag I til forordning (EF) nr. 1334/2008 udgår følgende:

»01.015	vinylbenzen	100-42-5		11022			1	EFSA
02.122	p-mentha-1,8-(10)-dien-9-ol	3269-90-7					2	EFSA
09.809	p-mentha-1,8(10)-dien-9-ylacetat	15111-97-4		10743			2	EFSA
12.114	diethyltrisulfid	3600-24-6	1701	11451			4	EFSA
12.120	2,8-epithio-p-menthan	68398-18-5	1685				4	EFSA
12.159	methylmethanthiosulfonat	2949-92-0		11520			3	EFSA
12.256	ethylpropyltrisulfid	31499-70-4	1695				4	EFSA
12.272	propylpropanthiosulfonat	1113-13-9	1702				3	EFSA
13.029	2,5-dimethylfuran	625-86-5	1488	2208			3	EFSA
13.030	2-methylfuran	534-22-5	1487	2209			3	EFSA
13.092	2-ethylfuran	3208-16-0	1489	11706			3	EFSA
14.145	pyrrol-2-carbaldehyd	1003-29-8		11393			4	EFSA
14.163	1-methylpyrrol-2-carboxaldehyd	1192-58-1					4	EFSA
14.169	1-ethyl-2-pyrrolicarboxaldehyd	2167-14-8					4	EFSA
15.064	2,5-dimethylthiophen	638-02-8					4	EFSA
15.072	2-ethylthiophen	872-55-9		11614			4	EFSA
15.091	2-methylthiophen	554-14-3		11631			4	EFSA
15.092	3-methylthiophen	616-44-4		11632			4	EFSA
16.124	(1R,2S,5R)-N-cyclopropyl-5-methyl-2-isopropyl-cyclohexancarboxamid	73435-61-7					1	EFSA«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 247/2014**af 13. marts 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2014.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	73,3
	TN	108,4
	TR	104,7
	ZZ	95,5
0707 00 05	EG	182,1
	MA	182,1
	TR	152,6
	ZZ	172,3
0709 91 00	EG	45,1
	ZZ	45,1
0709 93 10	MA	40,6
	TR	87,7
	ZZ	64,2
0805 10 20	EG	49,2
	IL	66,9
	MA	46,5
	TN	51,1
	TR	56,3
	ZA	62,4
	ZZ	55,4
0805 50 10	TR	69,1
	ZZ	69,1
0808 10 80	CL	132,6
	CN	58,1
	MK	32,3
	US	189,7
	ZZ	103,2
0808 30 90	AR	101,7
	CL	144,6
	TR	158,2
	US	211,0
	ZA	98,1
	ZZ	142,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 12. marts 2014

om visse beskyttelsesforanstaltninger over for afrikansk svinepest i Polen

(meddelt under nummer C(2014) 1657)

(Kun den polske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2014/134/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Afrikansk svinepest er en infektiøs virussygdom, der rammer populationer af tamsvin og vildtlevende svin og kan have alvorlige konsekvenser for svineproduktions rentabilitet, og som forårsager forstyrrelser i samhandelen i Unionen og eksporten til tredjelande.

(2) Ved et udbrud af afrikansk svinepest er der risiko for, at sygdomsagenset spredes til andre svinebedrifter og til vildtlevende svin. Sygdomsagenset kan således sprede sig fra en medlemsstat til en anden eller til tredjelande via handel med levende svin eller produkter fremstillet heraf.

(3) Ved Rådets direktiv 2002/60/EF ⁽³⁾ er der fastsat minimumsforanstaltninger, der skal gennemføres i Unionen til bekæmpelse af afrikansk svinepest. I henhold til artikel 15 i direktiv 2002/60/EF skal der efter bekræftelse af et eller flere tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin afgrænses et inficeret område.

(4) Polen har underrettet Kommissionen om den nuværende situation med hensyn til afrikansk svinepest i landet og har i henhold til artikel 15 i direktiv 2002/60/EF afgrænset et inficeret område, hvori de i samme direktivs artikel 15 og 16 nævnte foranstaltninger anvendes.

(5) For at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen i Unionen og for at undgå, at tredjelande indfører uberetigede handelshindringer, bør der i samarbejde med den pågældende medlemsstat fastlægges en EU-liste over de dele af Polen, der er inficeret med afrikansk svinepest.

(6) De inficerede dele af Polen bør derfor opføres i bilaget til denne afgørelse, ligesom regionaliseringens varighed bør fastsættes i overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 2002/60/EF.

(7) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/100/EU ⁽⁴⁾ bør bekræftes på grundlag af høring af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

(8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschenersyge og afrikansk svinepest (EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/100/EU af 18. februar 2014 om visse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger over for afrikansk svinepest i Polen (EUT L 50 af 20.2.2014, s. 35).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Polen påser, at det i henhold til artikel 15 i direktiv 2002/60/EF afgrænsede inficerede område som minimum omfatter de dele af landet, der er angivet i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes indtil den 30. april 2014.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Polen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2014.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen

BILAG

INFICERET OMRÅDE

Følgende dele af Polen:

- i provinsen Podlaskie: distriktet Sejneński, kommunerne Plaska, Lipsk og Sztabin i distriktet Augustowski, distriktet Sokółski, kommunerne Czarna Białostocka, Supraśl, Zabłudów, Michałowo og Gródek i distriktet Białostocki samt distrikterne Hajnowski, Bielski og Siemiatycki
 - i provinsen Mazowieckie: distriktet Losicki
 - i provinsen Lubelskie: distrikterne Bialski, Biała Podlaska og Włodawski.
-

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 12. marts 2014

om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens

(EØS-relevant tekst)

(2014/135/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

ny chance, fører til øgede omkostninger og usikkerhed om risikoen ved at investere i en anden medlemsstat, meget uensartede vilkår for lånoptagelse og forskelle i kreditorernes fyldestgørelse. Disse forskelle gør det vanskeligere at opstille og implementere omstrukturingsplaner for virksomhedskoncerner, der opererer på tværs af grænserne. På det mere generelle plan kan de virke som et negativt incitament for virksomheder, der ønsker at etablere sig i andre medlemsstater.

(1) Formålet med denne henstilling er at sikre, at levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder, uanset hvor i EU de er beliggende, har adgang til nationale insolvensordninger, som på et tidligt tidspunkt giver dem mulighed for at gennemføre en omstrukturering for at afværge konkurs og dermed sikre det størst mulige udbytte for virksomhedens kreditorer, medarbejdere og ejere og for økonomien som helhed. Denne henstilling tager desuden sigte på at sikre, at ærlige iværksættere overalt i EU kan få en ny chance.

(2) De nationale konkurslovgivninger indeholder meget forskellige regler om, hvilke ordninger en skyldner i finansielle vanskeligheder har adgang til med henblik på at omstrukturere sin virksomhed. I nogle medlemsstater, hvor der kun findes begrænset adgang til sådanne ordninger, er virksomhederne først i stand til at omstrukturere på et relativt sent stadium og inden for rammerne af en formel konkursbehandling. I andre medlemsstater er der mulighed for en rekonstruktion på et tidligere tidspunkt, men procedurerne herfor er ikke altid så effektive som ønskeligt, eller de kan være mere eller mindre formelle, navnlig med hensyn til brug af udenretslige ordninger.

(3) På samme måde er der også forskelle mellem de nationale regler, der har til formål at give iværksættere en ny chance, navnlig gennem sanering af den gæld, de har stiftet i forbindelse med deres virksomhed, og disse forskelle drejer sig især om gældssaneringens varighed og kriterierne for at opnå gældssanering.

(4) Forskellene mellem de nationale omstruktureringsordninger og de regler, der giver hæderlige iværksættere en

(5) Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ omhandler udelukkende spørgsmål om retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse, lovvalg og samarbejde ved grænseoverskridende konkurser. Kommissionens forslag til ændring af forordningen ⁽²⁾ har til formål at udvide forordningens anvendelsesområde til også at omfatte forebyggende ordninger, der tager sigte på at redde økonomisk levedygtige skyldnere fra konkurs og give iværksættere en ny chance. Dette ændringsforslag løser imidlertid ikke problemet med forskellene mellem disse ordninger i de enkelte medlemsstaters nationale ret.

(6) Den 15. november 2011 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning ⁽³⁾ om insolvensbehandling. Den indeholder henstillinger om en harmonisering af en række specifikke aspekter af medlemsstaternes konkurslovgivning, bl.a. betingelserne for opstilling af omstrukturingsplaner og deres virkninger og indhold.

(7) I sin meddelelse om en akt for det indre marked II ⁽⁴⁾ af 3. oktober 2012 bebudede Kommissionen, at den som et af de vigtigste skridt ville gennemføre en modernisering af EU's insolvensregler for at give virksomhederne bedre muligheder for at overleve og give iværksættere en ny chance. Kommissionen meddelte, at den ville undersøge, hvordan de nationale konkurslovgivninger kunne bringes til at fungere bedre, så der skabes lige vilkår for virksomheder, iværksættere og privatpersoner i det indre marked.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2011 med henstillinger til Kommissionen om insolvensbehandling i forbindelse med EU's selskabsret, P 7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) I sin meddelelse om en ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens ⁽¹⁾ af 12. december 2012 pegede Kommissionen på en række områder, hvor forskelle mellem de nationale konkurslovgivninger kan hæmme etableringen af et effektivt indre marked. Den understregede, at hvis der bliver skabt lige vilkår på disse områder, vil det føre til øget tillid til de andre medlemsstaters systemer hos virksomheder, iværksættere og privatpersoner, bedre adgang til kredit og øget investeringslyst.
- (9) Den 9. januar 2013 vedtog Kommissionen en handlingsplan for iværksætterkultur 2020 ⁽²⁾, hvori medlemsstaterne bl.a. opfordres til så vidt muligt at afkorte gælds-sanerings- og afviklingstiden for ærlige iværksættere efter konkurs til højst tre år ved udgangen af 2013 og at tilbyde virksomhederne støtte til tidlig omstrukturering, rådgivning om afværgelse af konkurs og støtte til rekonstruktion af små og mellemstore virksomheder.
- (10) Flere medlemsstater er for øjeblikket i gang med at gennemgå deres nationale konkurslovgivning med henblik på at forbedre mulighederne for at afværge virksomhedskonkurser og give iværksættere en ny chance. For at styrke det indre markeds funktion er det derfor ønskeligt at fremme sammenhængen mellem disse og eventuelle fremtidige nationale initiativer.
- (11) Der er behov for at fremme en bedre sammenhæng mellem de nationale konkursregler for at mindske de forskelle og mangler, som lægger hindringer i vejen for en tidlig omstrukturering af kriseramte levedygtige virksomheder, og åbne mulighed for at give ærlige iværksættere en ny chance for derved at mindske omkostningerne både for skyldnere og kreditorer. Hvis de nationale konkursregler blev gjort mere ensartede og effektive, vil alle typer kreditorer og investorer kunne sikres det størst mulige udbytte, ligesom det vil virke fremmende for lysten til at investere i andre lande. En bedre sammenhæng vil også lette omstrukturering af koncerner, uanset hvor i EU koncernvirksomhederne er etableret.
- (12) En fjernelse af hindringerne for en effektiv omstrukturering af levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder vil desuden komme hele økonomien til gode. Hvis der åbnes bedre muligheder for at give iværksættere en ny chance, vil det også føre til et øget antal selvstændigt erhvervsdrivende i medlemsstaterne. Endvidere vil effektive insolvensregler fremme en bedre vurdering af de risici, der er forbundet med långivning og lånoptagelse, og en mere gnidningsløs tilpasningsproces i de mest gældtyngede virksomheder og dermed mindske de økonomiske og samfundsmæssige omkostninger ved den nødvendige gældsafvikling.
- (13) En mere kohærent tilgang på EU-plan vil være til gavn for små og mellemstore virksomheder, der ikke har de fornødne ressourcer til at gennemføre bekostelige omstruktureringer og drage fordel af de mere effektive rekonstruktionsordninger, der findes i nogle medlemsstater.
- (14) Også skattemyndighederne har en interesse i, at der findes effektive omstruktureringsordninger for levedygtige virksomheder. Ved implementeringen af denne henstilling bør medlemsstaterne kunne iværksætte foranstaltninger, der sikrer opkrævning og inddrivelse af skatteindtægter under overholdelse af de generelle retfærdighedsprincipper, og sætte effektivt ind mod skattesvig, skatteunddragelse og misbrug.
- (15) Denne henstilling bør ikke finde anvendelse på forsikringsselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber samt institutter for kollektiv investering, centrale modparter, værdipapircentraler og andre finansielle institutioner, der er underlagt særlige genopretnings- og afviklingsregler, hvor de nationale tilsynsmyndigheder har vidtrækkende indgrebsbeføjelser. Selv om private forbrugeres gældsætning og konkurs ikke falder ind under denne henstillings anvendelsesområde, opfordres medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for at anvende den også på forbrugere, da nogle af de principper, der opstilles i denne henstilling, også kan være relevante for private forbrugere.
- (16) Omstruktureringsordninger bør sætte skyldnere i stand til at løse deres økonomiske problemer på et så tidligt stadium, at det er muligt at afværge konkurs og videreføre virksomheden. For at undgå enhver potentiel risiko for misbrug af ordningerne bør der imidlertid være sandsynlighed for, at skyldners økonomiske problemer kan føre til insolvens, og omstruktureringsplanen må være egnet til at afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens overlevelse.
- (17) For at gøre de nationale omstruktureringsordninger mere effektive, hurtigere og mindre bekostelige, bør de omfatte smidige procedurer, der åbner mulighed for kun at inddrage retten i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at sikre kreditorernes interesser og tilgodesee andre parter, der kan tænkes at blive berørt. For at undgå unødige omkostninger og som en konsekvens af, at ordningen iværksættes på et tidligt tidspunkt, bør skyldnere f.eks. i princippet bevare rådigheden over deres aktiver, og udpegelse af en mægler eller tilsynsførende bør ikke være obligatorisk, men ske fra sag til sag.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) En skyldner bør kunne anmode retten om at udsætte individuel kreditorforfølgning og stille konkursbegæringer fra kreditorer i bero, når disse skridt kan vanskeliggøre forhandlingerne og svække udsigterne til en rekonstruktion af skyldners virksomhed. På baggrund af erfaringerne fra de seneste reformer i medlemsstaterne bør der dog for at sikre den rette balance mellem hensynet til skyldners og kreditorernes interesser i første omgang højst indrømmes udsættelse i fire måneder.
- (19) Det er nødvendigt at kræve, at omstrukturingsplanen skal være stadfæstet af retten, for derved at sikre, at indskrænkningen af kreditorernes rettigheder står i et rimeligt forhold til de fordele, der opnås med omstruktureringen, og at kreditorerne har adgang til effektive retsmidler, i fuld overensstemmelse med den ret til at drive virksomhed og ejendomsret, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Retten bør derfor ikke stadfæste en omstrukturingsplan, hvis den tilstræbte omstrukturering må antages at kunne resultere i, at dissentierende kreditorer opnår en ringere fyldestgørelse, end hvis der ikke blev gennemført en omstrukturering.
- (20) Virkningerne af en konkurs, især den deraf følgende stigmatisering, dens juridiske konsekvenser og den fortsat manglende betalingsevne, afholder mange fra at etablere sig som iværksættere eller søge at opnå en ny chance, selv om alt tyder på, at der er større chancer for, at en iværksætter, der er gået konkurs en gang, får bedre held med sig anden gang. Der bør derfor sættes ind på at mindske de negative virkninger, en konkurs har for iværksættere, ved at åbne mulighed for en fuld gælds-sanering efter et nærmere fastsat antal år —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I. FORMÅL OG GENSTAND

1. Formålet med denne henstilling er at tilskynde medlemsstaterne til at indføre ordninger, der åbner mulighed for en effektiv omstrukturering af levedygtige virksomheder i økonomiske vanskeligheder og kan give iværksættere en ny chance for derigennem at fremme iværksætterlysten, investeringslysten og beskæftigelsen og bidrage til at mindske de hindringer, der ligger i vejen for et velfungerende indre marked.
2. Formålet med at mindske disse hindringer er navnlig:
- a) at nedbringe omkostningerne i forbindelse med vurdering af risikoen ved at investere i en anden medlemsstat
 - b) at sikre kreditorerne en øget fyldestgørelse
 - c) at lette omstrukturering af grænseoverskridende koncerner.

3. Denne henstilling indeholder minimumsstandarder for

- a) forebyggende omstruktureringsordninger
- b) gældssanering af konkursramte iværksættere.

4. Ved gennemførelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne kunne træffe passende og effektive foranstaltninger til at sikre opkrævning og inddrivelse af skatter, navnlig i tilfælde af skattesvig, skatteunddragelse og misbrug.

II. DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

5. I denne henstilling forstås ved:

- a) »skyldner«: enhver fysisk eller juridisk person, der er i økonomiske vanskeligheder med sandsynlighed for insolvens
- b) »omstrukturering«: ændring af sammensætningen af, vilkårene for eller strukturen i skyldners aktiver og passiver eller en kombination heraf, med det formål at sætte skyldner i stand til helt eller delvis at videreføre sin drift
- c) »udsættelse af individuel kreditorforfølgning«: en af retten påbudt udsættelse af en kreditors forfølgning af et krav mod en skyldner
- d) »ret«: en medlemsstats retter og ethvert andet organ, som af medlemsstaten har fået tillagt retslig kompetence til behandling af konkursafværgende ordninger, og hvis afgørelser kan appelleres eller ankes til en domstol.

III. OMSTRUKTURERINGSORDNINGER TIL AFVÆRGELSE AF KONKURS

A. Adgang til en forebyggende omstruktureringsordning

6. Skyldnere bør have adgang til en ordning, der sætter dem i stand til at omstrukturere deres virksomhed med henblik på at undgå insolvens. Sådanne ordninger bør indeholde følgende elementer:
- a) skyldner bør kunne omstrukturere sin virksomhed på et tidligt stadium, så snart det bliver klart, at der er sandsynlighed for insolvens
 - b) skyldner bør bevare kontrollen med den daglige drift af sin virksomhed
 - c) skyldner bør kunne anmode om midlertidig udsættelse af individuel kreditorforfølgning
 - d) en omstruktureringsplan vedtaget af det i national lovgivning foreskrevne flertal bør være bindende for alle kreditorer, forudsat at den er stadfæstet af retten

- e) såfremt der optages ny finansiering, som er nødvendig for gennemførelsen af omstrukturierungsplanen, bør denne handling ikke kunne erklæres ugyldig eller kunne anfægtes eller omstødes som en handling til skade for kreditor massen.
7. Omstrukturierungsforløbet bør ikke være langvarigt og bekosteligt, men smidigt og åbne mulighed for udenretslige skridt. Rettens medvirken bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at tilgodese kreditorers og andre af omstrukturierungsplanen berørte personers interesser.

B. Lettelse af forhandlinger om omstrukturierungsplaner

Udpegelse af en mægler eller tilsynsførende

8. Skyldnere bør kunne indlede et omstrukturierungsforløb for deres virksomhed uden at skulle gå rettens gang.
9. Rettens udpegelse af en mægler eller tilsynsførende bør ikke være obligatorisk, men ske fra sag til sag, når det skønnes nødvendigt:
- a) at udpege en mægler til at bistå skyldneren og kreditorerne med at forhandle sig frem til en omstrukturierungsplan
- b) at udpege en tilsynsførende til at overvåge skyldners og kreditorers aktiviteter og tage de nødvendige skridt til at varetage en eller flere kreditorers eller andre berørte personers interesser.

Udsættelse af individuel kreditorforfølgning og suspension af konkursbehandling

10. Skyldner bør have ret til at anmode retten om en midlertidig udsættelse af individuel kreditorforfølgning (»udsættelse«), herunder fra sikrede og prioriterede kreditorer, der ellers vil kunne vanskeliggøre omstrukturierungsplanens gennemførelse. Denne udsættelse bør ikke være til hinder for opfyldelsen af indgåede kontrakter.
11. I medlemsstater, hvor der gælder særlige betingelser for en sådan udsættelse, bør skyldner kunne opnå udsættelse i alle situationer, hvor
- a) forhandlingerne om en omstrukturierungsplan støttes af kreditorer, der repræsenterer en betydelig andel af de krav, der vil kunne blive berørt af vedtagelsen af en omstrukturierungsplan, og
- b) der er rimelige udsigter til, at der vil blive iværksat en omstrukturierungsplan, som vil afværge skyldners insolvens.

12. Hvor en medlemsstats lovgivning åbner mulighed herfor, bør skyldners pligt til at indgive konkursbegæring og konkursbegæring mod skyldner indgivet af kreditorer, efter at der er indrømmet udsættelse, stilles i bero i hele udsættelsesperioden.

13. Udsættelsens varighed bør fastsættes på grundlag af en afvejning mellem skyldners og kreditorernes, især de sikrede kreditorers, interesser. Varigheden bør derfor afhænge af, hvor kompliceret den forestående omstrukturering vil være, og bør ikke overstige fire måneder. Medlemsstaterne kan bestemme, at udsættelsen kan forlænges i tilfælde af påviselige fremskridt i forhandlingerne om en omstrukturierungsplan. Udsættelsens samlede varighed bør ikke overstige 12 måneder.

14. Når udsættelsen ikke længere er nødvendig for at lette vedtagelsen af en omstrukturierungsplan, bør udsættelsen ophæves.

C. Omstrukturierungsplaner

Indholdet af omstrukturierungsplaner

15. Medlemsstaterne bør sikre, at rettens stadfæstelse af omstrukturierungsplanen kan ske hurtigt og i princippet skriftligt. De bør fastsætte klare og konkrete bestemmelser om omstrukturierungsplaners indhold. Omstrukturierungsplaner bør indeholde en detaljeret beskrivelse af følgende:
- a) klar og udførlig identifikation af de kreditorer, som vil blive berørt af planen
- b) den planlagte omstrukturierungs virkninger for individuelle fordringer eller kategorier af fordringer
- c) de berørte kreditorers holdning til omstrukturierungsplanen
- d) vilkårene for eventuel ny finansiering, og
- e) udsigterne til, at planen vil afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens levedygtighed.

Kreditorernes vedtagelse af omstrukturierungsplanen

16. For at forbedre mulighederne for omstrukturering og dermed redde flere levedygtige virksomheder fra konkurs bør der åbnes mulighed for, at de berørte kreditorer, såvel sikrede som usikrede, vedtager en omstrukturierungsplan.
17. Kreditorer, hvis interesser er forskellige, bør behandles i forskellige klasser, som afspejler deres interesser. Der bør som et minimum være særskilte klasser for sikrede og usikrede kreditorer.

18. Omstruktureringsplaner bør vedtages af det i den nationale lovgivning fastsatte flertal af kreditorerne, der repræsenterer flertallet af kravene i hver klasse. Er der mere end to klasser af kreditorer, bør medlemsstaterne kunne opretholde eller indføre bestemmelser om, at retten kan stadfæste omstruktureringsplaner, der støttes af et flertal af kreditorer i disse kreditorklasser, især under hensyntagen til hvor stor en andel disse klassers krav udgør af de samlede krav.

19. Kreditorerne bør stilles lige, uanset hvor de befinder sig. Hvor en medlemsstats lovgivning kræver formel afstemning, bør kreditorerne derfor principielt kunne afgive deres stemme pr. anbefalet brev, via sikker elektronisk teknologi eller ved hjælp af andet kommunikationsmiddel.

20. For at lette vedtagelsen af omstruktureringsplaner bør medlemsstaterne tillige åbne mulighed for, at omstruktureringsplaner kan vedtages alene af visse kreditorer eller visse typer eller klasser af kreditorer, forudsat at de øvrige kreditorer ikke berøres.

Rettens stadfæstelse af omstruktureringsplanen

21. For at sikre, at en omstruktureringsplan ikke fører til utilbørlig tilsidesættelse af kreditorers interesser og af hensyn til retssikkerheden bør omstruktureringsplaner, der berører dissenterende kreditorers interesser eller indebærer ny finansiering, stadfæstes af retten for at få bindende virkning.

22. Medlemsstaternes lovgivning bør fastsætte klare betingelser for rettens stadfæstelse af en omstruktureringsplan, som mindst bør omfatte følgende:

a) omstruktureringsplanen er vedtaget på en måde, der giver sikkerhed for, at kreditorernes legitime interesser er tilgodeset

b) omstruktureringsplanen er blevet meddelt alle de kreditorer, som kan antages at blive berørt af den

c) omstruktureringsplanen indskrænker ikke dissenterende kreditorers rettigheder mere end den fyldestgørelse, de med rimelighed kunne forvente at opnå, hvis der ikke blev gennemført en omstrukturering, og virksomheden blev afviklet eller afhændet som en going concern

d) enhver ny finansiering, som omstruktureringsplanen måtte indeholde, er nødvendig for planens gennemførelse og ikke til urimelig skade for dissenterende kreditorers interesser.

23. Medlemsstaterne bør sikre, at retten kan afvise at stadfæste omstruktureringsplaner, der tydeligvis ikke vil kunne afværge skyldners insolvens og sikre virksomhedens levedygtighed, f.eks. fordi de ikke indeholder en ny finansiering, der er nødvendig for en fortsat drift.

Kreditorernes rettigheder

24. Alle kreditorer, der må antages at blive berørt af omstruktureringsplanen, bør gøres bekendt med planens indhold og have ret til at gøre indsigelse mod omstruktureringsplanen og anfægte den ved retten. Af hensyn til de kreditorer, der støtter planen, bør en anfægtelse dog principielt ikke bevirke, at omstruktureringsplanen stilles i bero.

Virkningerne af en omstruktureringsplan

25. Omstruktureringsplaner, der er vedtaget af alle berørte kreditorer med enstemmighed, bør være bindende for alle disse berørte kreditorer.

26. Omstruktureringsplaner, der er stadfæstet af retten, bør være bindende for hver af de berørte og i omstruktureringsplanen nævnte kreditorer.

D. Værnsregler for ny finansiering

27. Ny finansiering, herunder skyldners optagelse af nye lån, afhændelse af visse aktiver eller konvertering af gæld til egenkapital, som er vedtaget i omstruktureringsplanen og stadfæstet af retten, bør ikke kunne omstødes, anfægtes eller erklæres uden retsvirkning som en handling til skade for kreditormassen.

28. Tredjeparter, der som led i en af retten stadfæstet omstruktureringsplan yder ny finansiering, bør være fritaget for ethvert civil- og strafferetligt ansvar i forbindelse med omstruktureringsforløbet.

29. Der bør gælde undtagelser fra disse værnsregler for ny finansiering i de tilfælde, hvor det siden fastslås, at der er begået svig i forbindelse med den nye finansiering.

IV. NY CHANCE TIL IVÆRKSÆTTERE

Gældssaneringens varighed

30. De negative virkninger, en konkurs har for iværksættere, bør begrænses, så iværksætterne kan få en ny chance. Iværksættere bør være fuldstændigt frigjort for den gæld, der var årsagen til konkursen, højst tre år efter

a) den dato, hvor retten traf afgørelse om konkursbegæringen, i de tilfælde, hvor konkursbehandlingen resulterer i en afvikling af skyldners aktiver

b) den dato, hvor afdragsplanen trådte i kraft, i de tilfælde, hvor der opstilles en afdragsplan.

31. Ved gældssaneringens afslutning bør iværksættere være frigjort for deres gæld, i princippet uden at skulle anmode retten herom.

32. Det er ikke i alle situationer hensigtsmæssigt, at en skyldner hurtigt kan opnå fuld gældssanering. Medlemsstaterne bør derfor kunne opretholde eller indføre strengere regler, hvor det er nødvendigt, når
- a) iværksættere har handlet uhæderligt eller i ond tro før eller efter konkursbehandlingens indledning
 - b) iværksættere ikke overholder en afdragsplan eller enhver anden juridisk forpligtelse til sikring af kreditorenes interesser
 - c) der er behov for at sikre iværksætteren og dennes familie et udkomme ved at lade iværksætteren beholde visse aktiver.
33. Medlemsstaterne kan bestemme, at reglen om fuld gældssanering ikke finder anvendelse på bestemte kategorier af gæld, såsom gæld i forbindelse med ansvar uden for kontraktforhold.

V. OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

34. Medlemsstaterne opfordres til at implementere principperne i denne henstilling senest den 14. marts 2015.
35. Medlemsstaterne opfordres til at indsamle pålidelige årlige statistiske oplysninger om antallet af forebyggende

omstruktureringsbehandlinger, der er indledt, og deres varighed samt om størrelsen af de pågældende skyldners virksomheder og udfaldet af behandlingen og hvert år indsende disse oplysninger til Kommissionen, første gang senest den 14. marts 2015.

36. Kommissionen vil foretage en evaluering af denne henstillings gennemførelse i medlemsstaterne senest den 14. september 2015. Den vil i den forbindelse se på, hvilke virkninger den har haft med hensyn til redning af virksomheder i økonomiske vanskeligheder og en ny chance til ærlige iværksættere, på samspillet med andre insolvensordninger på andre områder, f.eks. gældssanering for ikke-erhvervsdrivende fysiske personer, og på dens virkninger for det indre marked, for små og mellemstore virksomheder og for EU-økonomiens konkurrenceevne. Kommissionen vil også overveje, om der bør foreslås yderligere foranstaltninger med henblik på at konsolidere og styrke den tilgang, denne henstilling tager sigte på.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2014.

På Kommissionens vegne

Viviane REDING

Næstformand

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA